

THE LITHUANIAN WEEKLY
 „Vienybė Lietuvių“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$3.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on applica-
 tion.
 Address all communications
 to publishers:
 J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand St.
 Brooklyn, N. Y.

WIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

„Vienybė Lietuvių“
 Išleista kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumerata metams;
 Suvienytose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00
 Europoje ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš vir-
 šaus. Prenumeratos metas
 skaitosi nuo laiko užrašymo,
 ne nuo Naujo Mėto.
 Apgarsinimų prekių klaus-
 kite laišku.
 J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand St.
 Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

N 12. Brooklyn, N. Y., 18 d. Kovo (March) 1908. m. Metai XXIII.
 ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Reikalinga atsarga nuo šnipų ir nuo šnipų ligos.

Pastarųjų metų atsitikimai visame sviete, o ypačingai Rusijos sukilimas ir politiškos kovos, įnešė į neturtingą mūsų kalboje koliojimosi žodyną keletą naujų terminų. Radosi vardas „judošiu“, „šnipu“, „juodašimėiu“ ir tt. Tie vardai užėmė vietą, aciu Dievui jau išdiliusiems iš mūsų laikraštijos „Romos krokodilams“, „ilgaskvarniams“, Romos žandarams“, „išpampnašiams“, „šventabezdžiams“ ir tt.

Šnipais ir juodašimėiais pradeda jau koliotis žmonės per laikraščius. Neretai užėini, kad lietuvys sau nepatinkamą lietuvių imsi ir išvadins šnipu, visai nepasidamas, ką tas reikiš. Užėina kalba apie kokius tamsius žmones, kurie per nepatirtimą, per stoka žinias dvasiškos sviesos, nesutinka su naujaisiais misliu žmoniems, ir tie juos apšaukia juodašimėiais. Žmogus į žmogų nebežiūri, kaip į savo broli, tik tiktai nesupratusi, bet gimdo ir auklėja savo širdy pagiežos ir ranki, kuri prie menkiausias progos ir pavartoja.

Gana tipiška mums rašo vienas vientautis korespondent cija ir prašo patalpint. Pasirodo, kad juo pyggardeje apsigyveno vienas jaunas vaikynas, persikeles iš tolymesnės LSS kuop. ir čionai jau pavilijotes svetimą moterį, vėl išsidangiho. Už tai ji rašėjas išvadina „juodašimėiu“, „šnipu“ ir tam panašiais atžymėjimais; teip įvardytus žmogus revoliucijos metu pakaria... O čia sau lengvai žmogus širdies jausmų išliejo, nugižė noro tiek apmądą ir viešai pataria žmonėms tokio ir tokio saugotis arba da ir ką nors blogesnio jam pataikyt...

Suprantama, tokia skriauda, kaip svetimos moteries pavilijimas, yra nemaža skriauda. Reikia nuskriaustam širdingai užjausti. Vienok neišpuola pavilijotajį atiduoti viešam teismui ir dar net baisiam teismui. Už tą galima nubausti paprastais šalies įstatymais. Podraug pusė kaltės puola ir ant pametusios savo vyrą ir kudikias moteriškes.

Čia jau yra apsiरेikimas šnipų ligos. Nuo jos reikėtų būti apdairesniamas. Geras yra tikslas nuo tikrų šnipų apsaugoti. Tikras šnipas yra draugijos kirminas. Jis išduoda pasiai savo broli-žmogų valdžioms, ypač kada nedemokratiškoms valdžioms, ir tos

išduotajį kankina. Šnipai roly yra baisi, ir pakol pilnai nebuna patirtas žmogus tokioose darbuose, reikia buti didelia me atsargume, kad juodašias vardo neprimest nekaltiems. „Kovoje“ yra net paskirta šnipams ir juodašimėiams rubrika, kur vieną ar kitą užvegtą žmogų užregistruoja šnipu ir uždėda jam ant jo niekšo vardą amžinai. Tas būva daroma jau nuo seniai užsieniuose revoliucionierių laikraščiuose. Bet tą daroma su didžiausia apydairsta, po ilgų ir sauziniškų patyrimų; ir tas daroma ne vienam žmogui pranešus (kurs piktumą turėdamas gali įskust), bet ištyrus organizacijų komitetams. Ir tai pasitaikydavo nelaimingi atsitikimai. Viena iš tokių baisių klaidų atsitiko pas lenkus. Tai buvo su Martiniu Kasparku. Jis buvo abaze partijos „Socialdemokratija Lenkų ir Lietuvių“, o dėmė ant jo buvo užmesta iš „Lenkų socialistų partijos“. Ilgai paskiaus tas biau rus pėtmas buvo plaujamas ir visgi jis psiliks revoliucionierių istorijoje. Kasparkas buvo apšauktas šnipu, o vienok numirė kankintinio myriu ant kartuvių.

Pas mus gi tokios klaidos labai greitai gali atsitikt. Ir tuom lengviau gali atsitikt, kad dabar Amerikoje iš tikro yra daug šnipų, kuriuos caro valdžia čionai apgyvendino.

New Yorko dienraštis „World“ iš gerų šaltinių pasė męs, praneša, jog šių metų vasario mėnesy tapo Peterburge suorganizuotas speciališkas užsienių šnipų štatai. Iš jo nuspresta pasiųsti tos juodašios armijos sąnarius į Šveicariją, Prancuziją, o ypačingai daugelį į Suvienytas Amrikos Valstijas, kur yra už vis daugiau persikelusių revoliucionierių, ir kur net, kaip buvo pranešta praėjusiam „Vien. Liet.“ numery, įkurta didelė kancelerija busimosios Rusų respublikos. Patirta jau, kad tie negeistini svečiai (šnipai) turi savo siekiniu skverbtis į darbininkų organizacijas, unijas įvairias politiškas, apsiवेtimo ir tautiškas draugijas; stengtis įeiti į jų komitetus ir paimti visą išėivių judėjimą į savo žinią.

Ant vietinės spaudos pranešimų pasiremdamas, mums rašo p. Amerikos Ukesas sekančiai: „Beveik visi girdėjo ir skaitė laikraščiuose apie sukilimus rusų laivyno ir ypačingai apie

tragediją „Potiomkia“, kurio vadu buvo revoliucionierius Matiušenko, kuriam pasisekė pabėgti į Ameriką ir kur su viršum metus slapčiai pergyveno.

„Dabar vaikščioja tokios žinios, kad buk čionykščiai Rusijos šnipai susekė Matiušenką, sugriebė jį be Amerikos valdžių žinios, areštavo jį Brooklyne ir padavė ant rusiško laivo, teip vadinamo „Liuosnorių laivyno“, ant kurio parvežė į Odesą ir tenai nužudė. Paskiaus paleido laikraščiuose paskala, kad Matiušenko patsai parvažiavęs Rusijon. Tuomtarpu jis buvo iš Amerikos pavogtas.

„Todėl žymesniems revoliucionieriams, prasišalinusiems iš Rusijos kovotojams už laisvę, reikia buti labai didelia me atsargume, nesisebrauti su nepažįstamais žmonėmis, menkai žinanties neišsiduoti, neperstovinėti su jais, ne gert, ne valgyt, — kad neatsitiktų toki pavojai. Išitemykite!..“ teip užbaigia mūsų bendradarbis.

Teip, tas yra gerai. Viskas yra gerai, kas nurodo pavojų ir atsargumą. Šnipų, abejonės nėra, męs turime. Turėjome jų ir pirmiau, tik mažiau. Bet prie atsargumo reikalingas yra apdairumas. Reikia, kad męs neapsirgtume šnipų liga ir kiekvieną sutikus naują žmogų nekūždėtų krutinėje nuožvalgos angis — tu bene šnipas!..

Kova su šnipais ne tik bus registravimais vardais laikraščiuose, bet ant vietos. Tą geriausiai atliks vietinės organizacijos: socialistų ir kitų draugijų kuopos. Iširt nuožvalgių ypatų darbus, susipažint su jomis, sužinot su kuomi perstovinėja — tas lengva. Kada vietiniai jau jį žinos, tai bus apdairus. Prasišalus tai ypatai, žinant kur, pranešti te nykščiams žmonėms. O jeigu jau pilnai žinant, kad šnipas — pranešt ir viešai.

ZVILGIS Į MUS PAČIUS. (Užbaiga).

Tai bus viena priezastis pagimdymo mūsų tarpe betvarkės ir tų trukšmų, kurie iki šiolai buvo Am. Liet. Sus-me ir pas visus Amerikos lietuvius; ir męs tos betvarkės iš mūsų tarpo toli neprasišinsime, iki kolai neprasišinsime bereikalingus partyviskus ir ypatiškus besikandžiojimus beje teipgi, iki nenusto-

sime krupčioti prieš naujas idejas pas mus iškilančias.

Nesuagu, iš dalies ir negeistina, grįžti prie tų dalykų, kurie rodosi, jau užsimiršo; vienok rodosi, jie dar neišdilo jie dar atsikartoja ir atsikartotas daugiausiai pastumejo netiktai Am. L. S. į betvarkę, bet ir visą mūsų amerikiečių lietuvių visuomenę; todėl netiktai, kad apie tą rašymai ir svarstymai galėtų išėiti mums ant blogo.

Apsisvietus daugiau mūsų skurdžiui darbininkui, pamaciūs bėdžiui draugijos nesauziniškumą, užgimė ir pas mus nauja, socializmo dvasia, arba istarus grynai valdiškai, užgimė ir pas mus tie negeistini tvarkardžiai. Kiek aš, kaip jauotis ALS narys galiu prisiminti, toji betvarkė aiskiausiai ir plačiausiai apsiरेiske 1906 m. parasius p. Zagarūfeljejoną ir jame kritiškai peržvelgiant mūsų pirmie viskai-tautišku drangysčių veiklumą, geriau pasakius — ne veiklumą. Kiek tuomi tas sukėlė truksmo dabar net juokai ima prisiminusi! Tuomet ir pasirodė mūsų nesubrendimas, mūsų bijojimas visko naujo. Tas visas barnis ramiai perkračius, męs neatrasime jose ne biskelio rimto dalykų išgyvaidenimo.

Vos pasirodzius tam rašėliui, męs tarpe apsiरेiske toks aštrus partyviskumas, kurio iš tiesų nieks negalėjo laukt. Pavieniai ALS nariai, kurie neturėjo ne tik socialistiškų, bet toli ne grynai demokratiškų pažiury, rašė protestus ant protestų, ALS organe ir kituose mūsų laikraščiuose, ne priešais autoriaus manymus ne priešais, sulyg jų supratima, klaidingas autoriaus nuomones, bet tiesiog atsistoję piestu priešais lietuviškosios socialistus ir nesidrovejo visų vardu tai apskelbti ir kišti į tą reikalą neturincią su tuomi nieko bendro, skirtą draugijos dalį.

Da nesmagiau kalbėti apie pavienes ypatus, kurios atlošė mūsų betvarkėje nemenką rolę; bet kadangi da ir šiandienais tuo tuo darbo nepasitraukia todėl niekaip negalima jų apėiti neįmairius.

Negana to, ką tokius barnius kelė ypatos toliau stovincios nuo ALS reikalų tvarkymo, bet štai kaip pasielgė patja tokios idaaliskos draugijos išrinktiniai p. M. J. Damijonaitis, tuom laiku budamas sekretorium, kuriam dangiau-

siai tūrejo rupėti tadai palai-kymas toje drangijoje tvarkos negu betvarkės, nr. 19 atskaitų 1906 m., vieton apkalbėti nuosekliau reikalus pačios draugijos, vieton padaryti rimtus išvadziojimus, kad susiselpiamosios draugijos reikalai ka,— kuriuose dalykuose gali buti skirti nuo socializmo ir pripažinus kaipo pavieniams, plačiau idealizuojan ALS nariams, pilniausiai toje draugijoje autonomiją, ir tuomi užbaigti pavienius ir partijinius besikandžiojimus, — tas žmogus paima ir pilna burna apkalba apie socialistus, kaipo niekšus ir griovejus tautiškujų organizacijų. Ir teip vedant draugijos reikalus kurioje sustovi skirtingu luomų nariai, argi galėjome su silaukti ko nors geresnio?...

Toje draugijoje, kurioje yra susitelkę nariai, patirta to, ir pažiury, negali buti ne vienu ne antrų nuomones užgniauztos. Bendras sugyvenimas reikalauja pripažinimo plačiausios savyvaldos ir nuomonių laisvumo, bet ne susalėgimo. Ten kur viespatuoja didesnė sprepauda, ten visados gimsta ir didesnė betvarkė.

Negaliu šiūomi atveju teisingi ne kai— kurių socialistų, kurie nuo tikrųjų buržujų tik tuomi skiriasi, kad jie simpaticiuoja socializmui; bet pristuri visai ne sociališko, bet visai skirto, nežinia kokio programo. Vienok tokiems, iš dalies kaip nepribrendusiems, reikia atleisti; arba baranties, barti tik tokius; bet nekalbet visų vardu ir ant visų!

Šis tas reikėtų čionai paminėti ir apie tą, kad tie myletojai senovės, arba uolum užkietėjimu trukdo gerus naujusius sumanimus. Minima organizacija, Am. Liet. Sus. siemet vargais negalais buvo pastatyta, ar bent nors bandoma pastatyti ant naujų, demokratiškų pamatų. Čionai noriu pasakyti apie įvedimą referendumo, arba visuotino sąnarių balsavimo, renkant savo viršininkus arba šiaip kokius svarbius reikalus nutariant. Tam reikėtų širdingai apsidžiaugti, kad visi supratų. Kadangi referen dumas pas mus da nėra gerai suprantamas, todėl ir Susiv. komisijos ne visai teip juos išvedė: ir ant organo redaktoriaus statė ir nepasidavusias ypatus ir už organą uždėjo kiekvienam sąnariui jų nepasiklause. Per tai savo laiku buvo tiek protestų, tiek sunaikinta mūsų spaudoje, ir teip jau mažutėje

vietos! Bet tai vis mokiamies briastame. Nereikę ant to daug apstovoti!

Baigdamas, negaliu praleisti da vieno, visai naujo apsi-reiskimo, kurį pagimde rodos jau gana senas ir daug užsitarnavęs ALS narys, T. Astramskas; butų geistina, kad ateityje ypatingai vengtume panašiai kokį nors reikalą viešai apkalbėti. Tas žmogus, bekalbėdamas apie liekanas Paryžiaus parodos, stačiai smeizia toli nuo mūsų gyvenančiais ypatus, kurios mums labai buvo ir yra reikalingos ir daug kame padėjo ir pade da. Jis pilna burna, ne matęs, ne tardinėjęs, kad, tenai (suprask: pas Zauniutę) tų liekanų yra likę tik liekanos ir brangesnių daiktų Vilnius ne duos. Žinau viena knyga ten pateko, kad tiktai apdarai kas- tano, 100 dol., ir tai Zauniutę atiduos?!...“ ir tt.

Idomu, kaip gali žmonės, ne žinodami gerai dalykų stovio teip kalbėti? Kiek yra žinoma, tai Zauniutė tame reikale tik patarpininkavo. Tylžė buvo centras susinesimų, todėl turėjo ten buti atstovaujanti ypata, ant kurio galima buvo užsitikėti. Zauniutė tų reikalų viena nevedė; žmonės kurie apie pilnybę tų liekanų palindys, ir tokių nesauziniņu apkalbėjimų nereiktų šiūdien išsireikšti: Jeigu T. Astramskas žino, kad tokia knyga tenai pateko, tad turi tikrai žinoti, ar ištikro ji tapo pavesta Zauniutei. O gal kitai kokiai ypatai! Teipgi turi žinoti, ar toji knyga turėjo buti sugražinta savininkui tuo- jaus po parodos, arba palikta abelname suraše įki tolai, iki kolai tas reikalas nebus galutinai užbaigtas ir, tos liekanos perduotos į pavestas rankas. Kur tos liekanos nepakliutu, tačiau galima sužinoti ar toks daiktas yra ar ne. Ištyrus tiktai grynai dalykų stovį, galima butų parodyt visuomenei betvarkę kaitininko; formo ir įjėskot kaltininko; bet nešmeizti ne ant nieko nepasiremiant ypata, kuri gana daug ir teip pridėjo triuso prie to reikalo. Prisiųsti tuos daiktus į Ameriką, be abejonės, Zauniutė pirmiau negalėjo, nes ne jos vienos reikalas buvo vedamas. Jai reikėjo susižinot su visais, kurie tame reikale dalyvavo; todėl tas viskas teip ilgai ir nusitęgė.

Laikas butų mums į visuomeniškus reikalus žiuretėti bent kiek atydziau!

J. Gegužis.

VISASVIETINIS ŽMONIŲ SUSIVIENIJIMAS.

Prancūzų žemėje buvo mokytas vyras, Augustas Comte (išstark: Komtė), kuris pastatė dideles mokslo kopėčias. Jis parodė socijologams platų kelią. Kas šiandien nori nuodugnai tyrinėti valdžios sistemą ir draugijos surėdymą, būtina turi pradėti nuo pažinimo žmogaus. Žmogus yra moksliskas daiktas. Mokslas apie žmogų vadinasi bijologija; mokslas apie visus žmones tai yra apie visą draugiją—vadinasi socijologija. Comteso kopėčios pastatytos ant biologijos, viršune atsiremia į socijologiją. Daugely dalykų galima su Comte nesutikti, vienok kopėčios stoves.

Atsiradus žmogui ant žemės jė buvo ant žemiausio laipsnio. Menkai skyrėsi nuo žvėrių. Tada jie gyveno poromis po miškus pavandeniais. Slapstėsi nuo galingesnių žvėrių ir vaiesėsi. Viešpatysčių nebuvo. Poros tai viener tai kitur pasi daugino j būrelius. Seimynos išaugo į tribus' tribai į gemynas (gminas) arba gentis, gemynos išsiplėtojo į tautas, tautos į imperijas arba viešpatijas. Kiekviena šeimyna ilgai turėjo susiprasti ir susivienyti su kitoms šeimynomis, gemyna su gemyna, tauta su tauta, ir teip toliaus. Žmonija pradėjo vienytis nuo pat savo atsiradimo. Mat ją valdo vienoda pajėga, butent kraujas ir nervai. Todėl žmonijos susivienijimas eina vis tolyn ir tolyn.

Daug praėjo tautiškų karių, dėlei paveisutinės neapykantos. Bet susivienijimo kelių jos ne išardė. Jis yra neaprubėznuotas. Je nestabdo smulkios neapykantos vienu ant kitų, pavieniui žmogus nebėgali gyventi. Taigi jokia tauta negali apseiti be kitos. Per žemę ir didžiausius vandenyus stovi keliai, kuriais vaikščioja viena tauta pas kita, mainosi savo padarytais daiktais, skolinasi viena no kitos, ko neturi. Susikalba žmonės per telegrafus, apsimaino savo mintimis per laikraščius. Viso žemės kamuolio gyventojai eina artyn vienas prie kito, da linasi savo jausmais ir patyrimais; šnekasi, tariasi ir dirba išvien, ką senovėje tik šeimynos galėdavo padaryti.

Šiandien turime nesuskaitomą daugybę susivienijimo pavyzdžių; galima imti stipriausius. Štai turime susivienijusią Italiją iš daugelio lotyniškų tautų, arba va Vokietiją—iš daugelio germaniškų viešpatijų, arba Rusiją iš kelio dešimčių valstybių. Tos viešpatijos nebeišsirs. Smulkų tautų dienų jau užsibaigė. Švietą valdo didelės imperijos. Dar ir su tuom neužsibaigia liejimasi žmonijoj. Tarpe tų milžiniškų viešpatijų jau darosi rinkiai ir sukabina viena su kita. Haagos konferencija tam padarė dirvą. Kaip ne įstaba kad tokią dirvą sumanė... caras Mikalojus II. milijonų žmonių Rusijoje tironas! Gal jis buvo draugijos aklu įrankiu... Kaip ten nebutų, Haagos konferencija yra pradžia visasvietinio susivienijimo. Darbai tos konferencijos dar tebeštovi ant zero, bet įstai

ga jau yra. Draugijos kunas auga, lygiai kaip ir žmogaus. Duoda-i jausti ateinant tą gaidynę, apie kurią poetai svajojo „bus vienas Žmogaus parlamentas ir vienas Pasaulio susivienijimas“, arba kaip metafizikas Kristus pasakė savotiškai „bus viena avinycia ir vienas piemuo“. Iš lėto tas eina, laipsniškai; bet kitaip ir negali but. Nesuskaitomi amžiai prabėgo iki žmogus į žmogų išsiplėtojo; kitą tiek praeis iki draugija išsiplėtos į vieną žmonią. Žmogaus kunas ir draugijos kunas lygiai auga. Bijologija ir socijologija sutinka.

Socijologijos mokslas dar tėra kuklystėje; bet jis auga. Kokią tik šalį paimsime, ypatingai Europoje, visur dabar randame tautų klausimą ant didžiausio laipsnio pavojuje; tautos nyksta ir bujoja tarpautybė. Mokslas pasilikogrynai tarptautiskas, arba visotautiskas. Ir kiekvienas pažangusis šio amžiaus žmogus nebemato kitokios žmonių išieigos, kaip visasvietinį susivienijimą panaikinimą neapykantos, karių, — įvykinimą tokiame ar kitotokiame pavidale— visasvietinės brolijos. Net patis karių vedėjai tą mato ir pradėdaprė sandaros telktis įkuria sątaikos kongresus, konferencijas ir tt.

Kiekviena civilizota tauta daug ko tame pasimokina ir viena kitai padeda. Niekur teip aiškiai nesiduoda matytis vienijančios dvasios, kaip Anglijoje. Nupuolus Saksonijos sostui įsikurė heptarkija (—septynių karalvčių sanjunga). Vėl privienijus Skotiją ir Airiją subudavota tapė Svienytai Karalybė (teip kartais Anglija vadina). Anglija turi daugybę didelių savystovių kolonijų, kurios aulinkui artinasi prie savo globėjos ir liejasi į ją. Kanadoje provincijos susiliejo į viešpatiją ir visos sykiu prišlijo į Angliją. Australijoje daugelis valstijų susiliejo į vieną respubliką. Pietinėje Aprikoj kolonijos irgi tuom pačiu keliu trunkia jos telkiasi savo tarpe į komunas ir tariasi susidraugauti su Senuoju Svetu. Bėgy pastarųjų dvidešimties metų tėnai įvyko keturios pasekmingos konferencijos (susivažiavimai). Paskutinė atsibuvo praėjusių metų balandžio mėnesyje; toje buvo pertasitytas, teip vadina mas Kolonijų Būras, ir išrinkta vieta jau nuolatinėms konferencijoms, kurios atsibus busimam laike; tam yra išskirti ir nuolatinė konferencijų vedėjai. Beabejonės, tai bus tokią susivienijimo apriekiečių formę, kuri sujungs visas tnykštes tautas federacijos ryšiu. Tas vėl duos pavyzdį, kaip reikia viso svieto tautoms vienytis.

Gal ir netoli ta diena, kada įvyks viso svieto broliškas susivienijimas!..

Pagal angliską S.

Temykite!

Skrynelės laiškam ant randos „Vic. Liet.“ office

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Pastaruoju laiku dumoje buvo pakelta vienas labai įdomus klausimas. Mat pasirodė, kad valdžios samdyti agentai patis gabena Rusijon iš užsienių ginklus ir uždraustą literatūrą. Kas dar įdomiausia, išstirta, kad Šveicarijoje neseniai padaryta eksperimentacija (—atėmimas kam tēnai turto) teipgi neapsiejo be valdžios agentų. Todėl užklausta dumoje ministerius, ar žino valdžia apie tokius savo tarnų užsiemimus. Valdžia ant to nieko neatsakė. Matyt iš jos nutytyjimo, kad tai šnipai užsieniuose padaro išplėsimus valdžiai paliepus, idant pakiaus nuversti visą bėdą ant tēnai apsi buvusių politiškių pabėgėlių ir susiudyti ant jų vietines valdžias, kad draustųjų mitingus ir leidimą raštų. Kaslink gabenimo ginklų ir literatūros, tai valdžia nori pati platinama, iš vienos pusės susekti revoliucijos vadovus, iš kitos — turėti priekabę už laikymui sustiprintosios apsaugos. Ginklai gabenami buvopatingai į Vilniaus ir Kauno gubernijas, kad ilgiau ir žiauriau būtų galim sloginti Lietuvą. — Valdžia slidum keliu vaikščioja.

Iš Vladivostoko išvarė didesnę didžiumą žydų. Tą patį sakoma padarys ir iš kitų miestų, kur yra uostai ir tvirtovės, kaip va: Kronštade ir Sevastopolij. Teipgi pradeda jau spausiti žydus Kijeve ir abėnai pietų Rusijoje. Toksai valdžios žingsnis paeinās nuo smunimo Odesos prefekto, gen. Tolmačevo, kurs dabar turis pilną įtekme ant caro, kaip žydų klausimo zinovas. Išvaryti žydai patraukė, vieni į kitus miestus, į Lenkiją ir į Lietuvą, o kiti keliauja Amerikon.

Amerika. Jau kelintas metas, kaip mūsų valdžia aimnuoja, jog kasmetas eina mažyn skaitlius įstojančių į kariumenę. Visaip buvo aiškina ma: tai nurodyta, kad sunkūs kareiviams darbai, tai aštri disciplina naujokus atbaidanti, tai vėl Amerika kasmet ruošiasi su kuomi nors į karę eiti — tas kareiviams, zinoma, neskaniai kvėpia. Vienok valdžia sumastė, kad tai dėl mažumo algos negauna kareivių. Todėl, kad patraukti daugiau naujokų prie įstojimo armijon, šią savaitę atstovų rumas Vašingtonė beveik vienbalsiai nutarė pakelti jiems algas ant 40 procentų (senieji vienok to negaus). — Padidinimas kareiviams algų krizio metuose yra grynu išjuokimu liaudies. Pati valdžia jau pranešė, kad per vasario mėnesį išdas turėjo nepritekliaus ant \$8.405.118. Nuo 1 d. liepos pereitų metų iki kovo 1 d. valstybės išdai įplaukė mažiau ant 22.450.000. O skolų išdas turi grazią sumą — \$1.411.637.000! kuom gi tad valdžia, besiskubinantį didinti armiją ir jai algas išmokės?

Maroka. Prancūzų valdžiamatamai sumanė kad marokiečių maištai iki šiolai nepakaktinai buvo malšomi, kad

jų prieš — sultano Mulai Hafido spēkos auga. Todėl pasiūžo griebtis aštresnių priemonių: pastiprinimui savo armijos pliekiančios nenuolankios marokiečius, nutarta pasiūsti da 13.000 kareivių, kurių didžiuma bus paimta iš Alžerio ir Tunis. Su tuom mena užimti abi Maroko sostapili: Fez ir Marakės. Atsitikimai žadėbuti labai kruvini, nes ir tarpe prielankesnių apsiereikia nerimavimai ir auga neapykanta priešais prancuzus.

Kinai. Tarpe kinų ir japonų saticiai jau iki šiolai buvo aštriai įtempti, o dabar da labiau pasidilgino. Tas įvyko nuo pačios kinų valdžios, arba jos pamarinių viršininkų, kurie vasario 7 d. patėmijo netoli Macao prielaukos labai nuožvalgų laivą ir suėmė. Pasirodė, kad tai buvo Japonijos laivas „Tatsu Maru“ ir pilnas ginklų. Kadangi ginklai buvo gabenami Kinijon ir privatiškomis ypatoms, tai kinų urėdinkai sumojo, jog tai kinų revoliucionieriams. Japoniską vėliavą nuo laivo su panieka nutraukė ir visus ginklus konfiskavo. Japonija baisesiai tuomi išizeidė ir tuojaus pagrasino siūsti į Kantoną kariskus laivus, jeigu kiniečiai neatiduos ginklų ir su iškilmingoms ceremonijoms neužkabinsvėliavą Kinai, nors nenoroms, prizadejo tą išpildyti. Rods dabar tas incidentas užsiglostė; tačiau, jeigu Japonija teip širdingai rems kinų revoliucionierius, tai ramybė tarp tų dviejų kaiminkų neilgai viešpataus.

Anglija. Praėjusiuose metuose Airijoje pridarė trukšmo sekantis atsitikimas. Lordo Aštoun namuose susprogo bomba ir lordas (didelis dvarininkas) paleido kalbas, kad bombą metė airių teroristai, keršydami jam už šmeizimą Airijos akie Anglijos parlamento ir agitavimą, kad airiams nebutų leidžiama savyvalda. Po tam buvo sutaikyta komisija, kuri ištyrė visą tą atsitikimą su bomba ir šią savaitę nustebino visą parlamentą: komisija ištyrė ir atrado, kad bombą padėjo pats Aštoun, ar jo liepta ypatu ir tyčia susproginu. Išstirta net, kad prieš sproginimą bombos buvo atidarinti langai, kad išėitų gazi! Visas atsitikimas pavirtė į juokus ir išsiaiškino baurumas Airijos didiko — jis norėjo mat parodyt, kad Airijoje esą kokie ten teroristai, dėlei kurių negalima esą leisti tam kraštui savyvaldą. Pono intrigos šiom kartu jį patį įpainiojo.

Vokietija. Pagaliaus gėdos darbas tapo Prūsų parlamente priimtas ir bus vyknamas: lenkų žemė bus priverstinai išperkama ir apsodinama rokiečiais. Apskaitliuota tokiam išpirkimui viso labo 173 000 margų ir paskirta iš valstybės išdo tam reikalui 68 milijonai dolerių. Labai įdomu pasirodė, kad tokiam kunigaiškėio Biulovo sumanymui protestavo net stambūs dvarininkai ir kunigai. Ne iš pasigalėjimo ant lenkų, zinoma, jie

tokiais geraširdžiais pasirodė, bet iš baimės, kad tas įstatymasnebutų ilgainiui pavartotas prieš juos pačius, kada socialistai įgaus spēką ir pareikalas išpirkti žemę ir nuo jų.

Belgija. Šią savaitę parlamentas laimėjo didelę kovą su savo karalium Leopoldu, nuo kurio atėmė Kongo valstiją, esančią Pietų Aprikoje. Visiems kitiems karaliaus sėbams, kurie turėjo Kongoje savo interesus, parlamentas išmokės 21 mil. dolerių, o pačiam karaliui, iki jis bus gyvas paliks tiesą gauti jo dalies pelną. Su tuomi, reikia tikėtis, pasiliaus ir visos tos baisesios dėstis Kongoje, kur Leopoldo kareiviai ir agentai ant tēnykščių išdare.

IŠ AMERIKOS

Balkanų slavai organizuojasi. Kovo 7 d. New Yorke susiorganizavo Balkanų slavų draugija, po vardu „Balkano Amerikos draugija“. Jos tikslu, pakol kas sakosi, busė siekimas prie apšvietos ir apgyrimo visų darbininkų atvykstančių iš Mažosios Azijos. Ypatingai, sakoma slavų draugija stengsis supažindinti savo sątautiečius su Amerikos gyvenimu, kad nesiduotų visokiems agentams save prigauti, kurie nuo laivų kompanijų pasiūsti, po Turkiją meškerioja, ir čionai atviliojė įstumia į vargą. Balkanų slavų esą Amerikoje jau apie 700.000; jie paeina iš šių tautų: kroatų, bulgarų, serbų, dalmatų, juodkalniečių ir makedoniečių. Turi savo penkis dienraščius slavų kalboje ir vieną — anglų. Draugijos sekretorium išrinkta redaktorius laikraščio „Rabotnic“, išeinančio New Yorke bulgarų kalba.

Gompersas baugina kongresą. Amerikos Darbo Federacijos prezidentas, Samas Gompers apskelbė savo organe ilggą kongresą atsisaukimą, kuriame ant galo sako, jeigu valdžia nenustos unijų persekiojus ir lauzius streikų, unijos galėsia pait. Bet už tai darbininkai netekę jokios vilties, busią patraukti į revoliucijos srovę. Šią savaitę kongresas paėmė streikų klausimą ir sakoma, jog daugelio senatorių esą tokia pat nuomonė, kaip Gomperso. Menama, kad streikai bus išimti iš po Šermano anti-trustinio akto, taigi nebus išduodami uždraudimai (injunkcijos).

Branginimas gražios nosies. Chicagos augštesniajame teisme atsibuvo įdomi byla: Jau-na graikute, daktarka Acarus pasiskundė ant stritkarių kompanijos, kad šios karu važiuojant tapo suzeista jos nosis. Nosis buvo ištikro daili, tikrai graikiška; bet po suzeidimo tapo subiaurinta. Mergina reikalavo už sugadinimą gražuom \$20.000. Teistojai labai prijautė nuskriaustajai, vienok teprisudijo \$2.500.

Gazas užnūdijo 26 žmones.

Baltimore, Md. viename iš vietinių gelezinkelių tunely prasimušė iš žemės įdomų gasarai ir apsupė burį čionai dir-

bančių žmonių. Keturi iš jų negyvai užtroško, o 22 dar turi gyvasties žymes, bet vargiai atsigaus.

Naujoje Anglijoje pabrakal. Bedarbių armiją padidino koku 10.000 žmonių Naujoji Anglija. Čionai užsidarė vilnoniai pabrakal, ir iš šimto žmonių, 90 neteko darbo. Vermonte maži pirkkliai bankrutija, smunka žemyn, kaip ledu. Pabrikantai meta visą bėdą ant Ruzvelto. Atkartoja senelio ir bobutes pasaką apie vilką ir lapę.

Oficierių išbandymas. Daug triukšmo pakėlė tuli Amerikos laikraščiai, kad čionykštės armijos officieriai esą visai netikę, moką tiktai mikliai kazyras mušt ir apšiai punšo išmest už ausių, tuomtarpu nē gimnastikos, nē kareivisko išnašumo neturj. O čia nuolatos šneka apie karę su Japonija ir Venezuela. Karės zinyba išmėgino, ir ant savo nelaimės, rado tiesą — officierius netikę. Ruzveltas dabar įveda šokius bandymus: kurs officierius, pusbasis, nueis 90 mylių, tas bus tinkamas armijon, kurie nenueis — tuos paliks rezerve. — Įdomu, ar ne panorės dauguma likt rezerve, gaut algas ir apie 90 mylių suoliavinimą visai nesisielot.

Gaujos teismai Pietuose. Howkinsville, Ga. gauja baltųjų pasileido mēdzioti ant negrų. Mat koks ten negras atgal savaitę užmušė baltą vyrą su pačia. Dėl tos priezasties dabar eina per negrų gyvenimus baltiojie ir nūrėdę, išplaka. Tuom nepasiganedina dar: pradzioje kovo du negru nušovė, o 6 d. du pakorė ir jau negyvus sudegino.

Devynis kiniečius nužudymai. Bostone, Mass. kovo 7 d. užbaigė didelę bylą, kurioje buvo kaltinami žmogžudystjė devyni kiniečiai. Rugpiučio mėnesy, p. m., Bostone viena kiniečių vaizbonų slapta draugija užpuolė savo kolonijoje ant tautiečių priklausančių prie kitos draugijos; ir iškilus riaušems, keturi užpultieji gavo nu revolverių myrį. Byla traukėsi 38 dienas, apskundimo ir liudijimų aktas susidejo iš 4.000 puslapių, ir viskas kaštavo valstijai apie \$20.000. Turtingiausį Bostono kinietį Wary ir aštuonis jo sątautiečius pasmerkė nužudymui, su pagelba elektros kreslo.

Studentų draugijose skandalai. Cgicagoje, kaip ir kituose miestuose prie augštesnių mokyklų yra įsikurę studentų brolijos, garsingos Amerikoje po mistiškais vardais: „Gamma“, „Sigma Phi“, „Alfa“, „Omega“ ir kitokios. Studentai nusamdo sau namukus ir įtaiso juose savo kliubus. Šią savaitę tulose Chicagos studentų brolijose iškilo triukšmingi skandalai, kurie patraukė policijos ir šnipų atydą. Benagrinejant skandalus surasta tapo nešvaresni studentų darbeliai: pasirodė, kad „gerų“ ir turtingų tėvų suneliai netiktai kazyrudavo, tuštindavo nesuskaitomas bačkas su alumi, bet naktimis istaisydavo orgijas, kuriose dalyvavo iš miesto atėję mergos.

Akyvaizdojė to visko, zadama tulas studentų brolijas visai panaikint.

Pastebėjimas išradimas.

Tulas D. Miller, Kolumbijos universiteto studentas išrado labai idomią mašiną, su kuria galima išversti kinų raštą į anglų. Mašina iš viršaus mažai kuo skiriasi nuo „taip raiterio“ rašomosios mašinos, teip lygiai ir įtaisyta; tame tik skirtumas, kad turi 20.000 litarų, tiek kiek jų yra kinų abecelėje (mūsų yra tik apie 25-kias). Su pagalba šios mašinos, anglai greičiau galės išmokyti kiniskai, negu patys kinai, kurie mokinaisi po 20 metų ir tai gerai neišmoks. Šitas išradimas padarys didelę permainą susisiekimose Amerikos vaizbo su kinais. Ne gana to, šita mašina galima busiauti, pritaikinti ir prie kitų kalbų vertimo į angliską.

IS VISUR.

Vatikano vagiliai apsiavė.

Rymo popiežiaus namuose, vadinamuose Vatikanas, yra neapipriešijamos vertybės turty. Ypatinai yra brangių tinių dalykų baznyčioje Bazilika — monstrancijų, cimborijų, kielių, kryžių, ziedų ir kitokių religiskų dikių, spodiųjų dainantais ir perlais. Tos visos brangenybės drauge yra laikomos už šventus daiktus. Buvo iki šiolai tvirtinama, kad kiekvienas ypats, nebūdama šventinta, kunigus, dasilitėjusi tokio daikto papildo šventvagystę ir puola negyva ant žemės. Paskutiniai metai labai tankiai pradėjo tie brangumynai iš Bazilikos prapulti. Ir parpuolusio negyvų vagilio dar ne vieno nerado. Reikia manyt, yra vienas iš dviejų, arba kod tą Vatikano turta glėžia patis šventikai žmonės, arba paprastai gudriji vagiliai — ir tada nubaudimas už šventvagystę pasirodo tikrai pasaka. Vatikano valdžia matytis pati į tokią pasaką nebetiki, nes kaip rašo New Yorko „World“, pastate baznyčioje tuzinus sargų ir šnipų, kad saugotų turty. Teipgi ir iš svetur atke liavusius piligrimus labai reiki bėleiti jų brangumynų pažiūreti. Iki šiolai buvo dėl visų atvira.

Vokietijos didžiūnai „cysti jae“.

Garstoji Hardeno byla, kaip kokia šventiko sluota pabrūkė per Vokietijos potų suodini gyvenimą. Toje byloj tan kitai buvo minetas kunigaiskis Hohenau, artimas Vilhelmo cesoriaus adjutantais. Minetas dėl to, kad prigulejes prie anos liukasmiosos dvairo karmytes, kurios sanariai naktimis susirinkę nenatūraliskai paleistuvavo. Tokio suodinum negalima bebūvo nuvalyti nuo Hohenau; todėl mi litariskais garbės teismas išbraukė iš armijos didžiūny ratelio ir atėmė visus jam cie soriaus deotus orderius. Bausmė, zinoma, poniška. Nes bevis visų teta kadėks už nenatūraliską paleistuvavimą baudžiama keletu metų sunkių darbų, o Rusioj katorga.

Amerikonai atsitėse su Ry mu.

Ant filipinų salų laike amerikonų apgulimo būvo tenai daugelis katalikų kunigų; iš Ispanijos suvaziavusių, kurie cūrejo jau ir nemazus turty -usikrove, beskelbiant pagodams filipiniečiams ubagystės meilę. Amerika filipinus pae mē savo valdžią, su jais ir kunigėliū mantą. Ilgą laiką Rymas ragino amerikonus at mokėti jo kunigų nuostolj. Bu vo jau kiek pirmiau sugražin ta. Siemet Amerikos kongre sas užgyrė asignuoti \$403.030 ir, pamokant jas Rymui, ant visados kunigų pretenzijas nu sikratyti.

Mormonus veja sš Europos.

Bavarijos valdžia išleido pa liepiną, kad visi iš Amerikos atkakę mormonų misijonieriai, umu laiku butų surankioti ir išgabenti į užsienus. Mat pa sirode, kad mormonai daugelj bavariečių prie savo idomios sektois patraukė, ir daugelis jau apsiavė su desėtkais pa čiu.

Nusprendimas buvusiojo mi nisterio.

„V. L.“ buvo rašyta apie tai, kad prasidėjo teimas Ita lijos buvusiojo apšvietos mini sterio Nasi, kaltinamo už vi suomeniskų pinigų išvogimą ir padirbimą falsyvų doku mentų. Teisė jį šimtas su vir sum senatorių, kurie pasmer kė jį vievu metu kalėjimui; o kadangi jis prieš teismą jau buvo atsedėjęs veik metus, taigi liko jam atsedēt vos ke letas dienų. Toks nusprendi mas yra lygus išteisinimui. — Keisti laikai užstojo: už pa vogimą duonos kepalėlio, ver tes kelių centų, baudžia 6 mė nesiais, o čia už pavogimą tuk stančių tik metais. Ir tai tokio kalėjimo, kad p. ministeris tik sau pasilsi.

Dalį miesto apsemė.

Paryžiuje truko svarbiau sioji vandentruo kio dūda ir j trumpą laiką vanduo apsemė visas gatves ir vidurmesčio bulvarus, paversdamas garsųj sodą Tuilleries ir tikra ežerą. Į vakarą šiek tiek suspejo pa taisyti dūda, bet nakčia afsi kartojo vel ta pati nelaimė. Tuom laiku mieste buvo at jančiama didelė vandenio sto ka.

Kunigai šimtais socialistais tampa.

Šimtas krikščioniškųj dva siskųj Anglijoje pasiraše po nutarimų, kuriuose kalba, kad jų socializmas savo esybeje yra tas pats, ką ir socialistis kų partijų. „Socializmas, raso jie, į kurj mes įtikime, remiasi ant demokratiškos politikos ir pripažistame, kad visuome nės turi valdyti išdarbystės ir rankius teipogi ir padalinimą turty. Kaip krikščioniško ti kėjimo sargai, mes jaučiame, kad tas ekonomiskais mokslas pilnai sutinka su mūsų tikejimu; dar daugiau: mes tikime, kad socializmo apgynimas re mta pamatus mūsų tikejimo ir užsitarnauja paguodone; tai gi tas yra net mūsų pareiga“.

Užeidėgė laivas su žibalu.

Amsterdamo uoste užsidegė

laivas su žibalu. Įvyko baisūs sproginiai, kurie grėšė pavojumi visam miestui ir visiems laivams, uoste stovintiems. Greit atbėgę ugnagesiai per apėjo pavojų. Nelaimių su žmonėmis nebuvo.

Pusnys Ažyre.

Proncuų laikraščiai praneša, kad viena kareivių kom panija, pirmojo pulko svetim ūčėių legijono, tapo užsokt- baisyū pusniū, teip kad 21 ka reivis jau zuvo tose pusnyse, o kapitonas su likusiais kareiviais vos pasiekė tvirtovę Has sa. Yra tai idomiausis atitiiki mas, kad greta karštosios Sa charos tyru, galejo žmonės nu mirti iš šalčio.

Cementas vietoj pieno.

Italų inžinierius Dadda praneša savo išradimą, kad laivų apšarvavimui, vieton pieno užtenka cementinių plytų jojo išradimo ir darbo. Žinovai kal bą, kad išradimas yra geras. — Kassyk mokslinčiai apdo vanoja pasaulj vis naujesniais išradimais. Tik gaila, kad mokslinčiai daugiau nepasiru pina, kaip išrast didesnius pa lengvinimus darbininkams!

Baisi statistika.

Tapo apgarsinta statistika sauzudysčių Vokietijoje per 1906 m. Per istisus tuos metus pasidarė sau galą 7 298 ypa tos. Tame skaitliū yra 5 584 vyrai, o moterų 1 714. Iš 100 sauzudysčių, 7 atėmė sau gy vastj iš priezasties (neturėjime iš ko pragyvent; moteriško lyties iš tos pat priezasties nu sižude 3,6%.

Naujas ginklas.

Paryžiuje artilerijos apicie riai darė paskutinius bandy mus su naujomis armtomis, kurios, buk tai galj per minutą išsant 650 sykics. — Dabar tik reikia „mesos“, ant kurios galėtų išbandyt tų arma tų veiklumą.

Nupuolimas kraštutiniūjū organizacijū.

Žydų, zargonų kslboj dien raštis „Haint“ praneša, kad Bobruiske, Daugply (Dina burge), Kaune ir daugelj kitų miestų yra žydų kraštutines organizacijes. Pavyzdžiui: Kaune, kur „Bundas“ turėjo arti tukstancio narių, dabar liko tik kelios dešimtj. „So cisionistų“ organizacija kuri ten pat turėjo nuo 600-700 narių — neturi dabar nė de šimtos dalies, nuo kitų gi orga nizacijų neliko nė pėdsakio. — Reakcija mat savo dalj visgi atliko.

Diditės audros.

Pastaramjam laike Anglijos pakraščiuose buvo labai didelės audros ir daugelis mažų laiveljū susidanzė į uolas. Žu vo į 20 ypatų.

Kunigo nauda — vėlniai gau do.

Prancuzijai daug trinksmo daro teip vadinami „baznyti niai milijardai“. Buvo tiketa si, kad nuo išpardavimo baz nyčių turty tiks valdžiai milžiniški pinigai; tuomtarpu Prancuzijos biurokratai viską išvagia ir į valstijos pinigyną mažai kas tepatenka.

Is Lietuvos žiū Amerikoje

Spring Valley, Ill. Va sarjo 22-23 d. čionai atsibuvo Illinojaus valstijos LSS. rajo no konferencija. Buvo atvy ke 8 atstovai: iš Springfeldo Pana ir Chicagos. Roki jų nutarimai tuom tarpu man ne žinoma. Tų dviejų dienų va karais buvo rengiamos prakal bos. Iėjo neblogiausiai, per abu vakarus žmoniū prisirink- tavo kuone pilna sale. Gaila tik, kad vietiniai rengėjai da nepataiko gerai vesti prakal bų reikalus. . . .

Kalbėtojai buvo tarp kitų: drg. Klebauckas iš Springmel do ir drg. Puskunigis iš Chi cagos. Kalbėjo visi neblogai la biausiaia rodosi publikai pa tiko tie du viršūj minėti vy rai, ypač Puskunigis, kurio iškalbumu gėrėjosi žmonės.

Čia grįžtu prie vedėjų. Su batos vakare, po prakalbos koks ten žmogus uždavė kal bėtojuj išaiškinti kokj ten klau dimą. Bet prakalbų vedėjas jo klausimą uždengė ir tuomi žinoma, žmogus tapo užgautas. Reikia dar žinoti, kad prieš tai buvo parengta kuni go Valaičio armija ardyumi tvarkos prakalbų laiku. Tai foks despotiskais prakalbų ve dėjo pasielgimas žymiai prie to prisidėjo, ir sekančj vakarą (nedėlioj) susirinko gauja iš tamsiausių kunigo sėbrų, gir tų bobų ir daktų, kurių vi sas garnizonas užėjo su riks ma visokių šlykščiausių žodžių bei dainų, — reke iš kaukė, kaip namų sargai prieš kokią nelaimę. . . . Sako ir kiaušinius turėję metymui ant kalbėtojų. Ir teip nepradėjus prakalbos turėjo užsibaigt. Pats vaka rpkščėių prakalbų vedėjas, P. Mil. atėjo tik apie devynias vakare su kokia ten boba, su kuria dabar pabėgo nuskriau dus vyrą ir palikus mazus vai kus. . . . Apie tą da daugiau reikėtų parašyt, nes minetas vyras suteršė mūsų vardą, pa sivadindams socialistu ir re volucijonierium, tuom tarpu padaręs žmogui skriaudą ir davė tik vėl lyčną progą tam sunams ant socialistų užsi puldinēt. . . .

Darbai čionai da eina neblo giausiai, bet iš kitar pribuvus jau nėra ko tikėtis gauti dar bą. Uzdarbiai eina menkyn, o nuo balandžio da žada iškil ti kasykliū streikai, arba kad ir streikų nebus, tai dirbti vis tiek paliaus. Todėl niekas tene keiliauja ičionai darbo jieskoti. Pereitą nedėldienj buvo čio nai lietviū smarkios mūsty nės smuklėse (tai vis „gerujų“ katalikų). Keletą šimtų do lerių nūnesė lietuviai tiesda riams. O ant naudingų da lykų gailisi.

Silakojū Kvietkas.

Gardner, Mass. Praside jus kriziū ir čionai tą pati giesmė: darbai sumazėjo ir daugybės žmoniū liko be dar bo. Teisybe, kad da sukasi mašinos, bet tik dėl mados, kad neutrudytų. Ir tie, ku tie da dirba, pagedusiai ma zai begauna mokesčių, pabri kantai dienas trumpina, kaip įmanydami. Žmonės dužgia, kaip bitė avily, po gatvę; ki ti keliauja į senąjį kraštą, ki

ti į miškus keliauja darbo jie škotų.

Nuo praėjusio gegužės mė nesio čia lietuviai sutvėrė Am. Liet. Sns. kuopą. Tuoj įnyko ją persekioti kiti lietuviai, pavardžiuodami „sluoptarniai“ Peneniai ir dievobaimingai jau palaidotu vardu. Galit numa nyti ant kiek da pas mus lie tuviai atskiria pernykščėius me tus nuo šių.

Kad tik kiek darbai pasige rjės, sumanesni vyrai rengiasi net ir socialistų kuop-lę sut vert. Matysim, ką tada mūsų kazyrninkai užtrauks. . . .

Čia buves.

Seranton, Pa. (Žr. V. L. 11.N.) Šliupas kalbėjo gana regis geratir žmonėms: supran tamai; išaiškino mokslo kili mą seniau ir koki mokslinčiai 16 ir 17 amžiuose davė pra džiūj vairoms mokslo šakoms ir tt. Visiems tas patiko ir suprantama, niekas netvirtis, ypatingai stengėsi pabrėžti, kokią blėdį atneša girtuok liavimas suaugusių, o ypač gir dymas mažų vaikų ir net ku dikiū svaiginančiais gerimais. Visa publika tam pritare ir dėkavojo.

Bet po Šliupa kalbos ir vėl iškilo ginčai apie ypatingus reikalus. Ir vėl Živatkauc kas užmetė Šliupui, jog jis ir šiandien aiskinas blėdį to kį. . . pat sadarą: o ypač, kur tik gauna, progą vis socija listusmeizias, kad ir su taš Gri gaičio \$400. . . čia vėl norėjo skaityti aname susisiekime neapykusį lajšką. Bet Šliu pas tą užginčino, kad tai čia ypatingi reikalai ir tas publika neapeina; tą esą galima pda ryt tik tam tikrai sušaukus au sirinkimą. Pakilo judėjimas ir ant galo žmonės pradėjo skirstytis, o Šliupas su soci jalistais sustojė ginčijosi apie socializmą ir jo taktiką. Jis girdi, pripažįstąs socializmą tik-ne „lietuviską“ (savas paų kštis dergia į savo liūdą, tai tokj paukštj reiktų laukan!). Ir tokiu budu ir šios prelek cijos užsibaigė panašiai pir mosioms. Girdejau, kad so cialistai ketina daugiau ant panašiu pranešimų nesilankyt.

Tai tiek iš Serantonų lietviū gyvenimo. . . . R. . . .

Lawrence, Mass. Užto jus kriziū ir bedarbei, žmo neliai buvo labai nuliude. Šiuom laiku darbai vėl pra deda čionai eiti geryn, nors ne derdaug. Rods dievarščiai ir buvo apskelbė kad vilnočių pabriakai pradės dirbti pilną laiką ir dar net vakarais, bet apskelbtojo darbo dar, nesimato smarkiai einant, ir dar bininkų minios tebevaikščioja be darbo.

Lietuviū čia gyvena apstus burelis, skaitomā iki 4000; bet maža dalis teatsiranda žengian čiū prie apšvietimo, išskirus vos keletą vyrų ir merginų; yra keli susipratę vyrukai, ku rie šaukia prie mokslo; bet maža dalis jų saukimo teklauso.

L. S. S. A. 64 kuopa, turi nusirandavojusi pasimokini mui svetinę, ir visus tenai kviečia mokintiesi ir mokyto jai mokina gerai, prasilavinę atlyginimo nereikalauja; bet

sizadėjęs gvildenti moterų klausimą. Peseckas tą iš da lies, ir išpildė. Kalbėjo ne blogiausiai; kaip vyrams, teip ir moterims jojo kalba sluomi zygiu patiko. Bet tuojaus A. Grybas padarė užmetimą. Pe seckui, kad jis tik lietuvės mo teris peikia, kad jos nēdirba ir nesisviečia; bet, kodėl, sako, neparodo savo moterės darbų! Čionai dr. Šliupas paaiškino jog nereikia daryt viens ki tam ypatingų užmetėjimų, nes tas negerai ir negraži. Pirmasėdžiū paprašius kad kas daugiau ką nors papasako tų tame klausime, zojį paėmė Šliupas ir, biskj iš kitos puses, bet gana neblogai paaiškino apie moterų klausimą, apie vaikų auginimą, apie bernai čiū ir mergaičių skirtumą pas mūsų tėvus; kaip tevai greičiau leidžia mokslan bernai čius, o mergaičių-ne. Daugel jį privedė graziūj ir pamoki nančių prilyginimų moterims, ypatingai stengėsi pabrėžti, kokią blėdį atneša girtuok liavimas suaugusių, o ypač gir dymas mažų vaikų ir net ku dikiū svaiginančiais gerimais. Visa publika tam pritare ir dėkavojo.

Bet po Šliupa kalbos ir vėl iškilo ginčai apie ypatingus reikalus. Ir vėl Živatkauc kas užmetė Šliupui, jog jis ir šiandien aiskinas blėdį to kį. . . pat sadarą: o ypač, kur tik gauna, progą vis socija listusmeizias, kad ir su taš Gri gaičio \$400. . . čia vėl norėjo skaityti aname susisiekime neapykusį lajšką. Bet Šliu pas tą užginčino, kad tai čia ypatingi reikalai ir tas publika neapeina; tą esą galima pda ryt tik tam tikrai sušaukus au sirinkimą. Pakilo judėjimas ir ant galo žmonės pradėjo skirstytis, o Šliupas su soci jalistais sustojė ginčijosi apie socializmą ir jo taktiką. Jis girdi, pripažįstąs socializmą tik-ne „lietuviską“ (savas paų kštis dergia į savo liūdą, tai tokj paukštj reiktų laukan!). Ir tokiu budu ir šios prelek cijos užsibaigė panašiai pir mosioms. Girdejau, kad so cialistai ketina daugiau ant panašiu pranešimų nesilankyt.

Tai tiek iš Serantonų lietviū gyvenimo. . . . R. . . .

Lawrence, Mass. Užto jus kriziū ir bedarbei, žmo neliai buvo labai nuliude. Šiuom laiku darbai vėl pra deda čionai eiti geryn, nors ne derdaug. Rods dievarščiai ir buvo apskelbė kad vilnočių pabriakai pradės dirbti pilną laiką ir dar net vakarais, bet apskelbtojo darbo dar, nesimato smarkiai einant, ir dar bininkų minios tebevaikščioja be darbo.

Lietuviū čia gyvena apstus burelis, skaitomā iki 4000; bet maža dalis teatsiranda žengian čiū prie apšvietimo, išskirus vos keletą vyrų ir merginų; yra keli susipratę vyrukai, ku rie šaukia prie mokslo; bet maža dalis jų saukimo teklauso. L. S. S. A. 64 kuopa, turi nusirandavojusi pasimokini mui svetinę, ir visus tenai kviečia mokintiesi ir mokyto jai mokina gerai, prasilavinę atlyginimo nereikalauja; bet

nežinoma dėl kokios priežasties mūsų lietuviai to šaukimo neatjaudė.

Broliai! Lawnetiečiai! Žengkim visi vienu keliu, eikim prie mokslo ir apšviestimo; nes mokslas yra ginklas, prieš kurį dreba visi teronai ir mūsų prispaulejai.

Kovo 16 d. svetainėje Music Hall atsituvo prakalbos, parengtos per L. S. draugystę kur kalbėjo garsus kalbėtojas, J. Perkunas iš New Yorko. Buvo pripildyta žmonėmis svetainė ir visi daliai užsilaikė. Susirinkimą atidarė pirmasėdis J. Eskis, paaiškindamas prakalbų tikslą ir jų vertę, ir perstatė kalbėti J. Perkuną, kuris savo ilgoje prakalboje pradėjęs kalbėti nuo atsiradimo svieto, ir baigdamas ant šiandieninio netikisio surėdymo, faktais nurodė, jog mūsų darbininkų, niekas daugiau negali išgelbėti iš šitos vergijos, kaip tik ateinantys darbininkų idealas socializmas.

Aiškinant J. Perkunui apie šią bedarbę, ir kaip darbininkų vaikeliai pradeda vergauti nuo mažutėlių ir vergauja iki grabo lentai, tada nebuvo girdėtis iš publikos delnu plojimais, tik buvo girdėtis verk smair bet kalbėtojas paskiaus palinksmo ir suteikė viltį publikai, aiškindamas jog mes darbininkai, per vienybę ir susipratimą galėsime atgauti savo priderančias tiesas, ir susilaukti ateinančios laimės įvykus socializmui; tai publikai labai pradžingino ir prasidėjo delnų plojimais.

—Linkėtina kad visuomet kalbėtojai, iš pradžių žmonių skriaudas, parodytų jiems viltį. Pabaigus kalbėti J. Perkunui, vietinis Kudirkos kestras žaidė marselietę, paskiaus deklemavojo K. Esins skiute; po jos deklemavojo keles darbininkiškas eiles, atminčiai 22 sausio, 1905 m., F. Juskevičius; paskiaus dainavo A. Jankauskas, po jo deklemavo M. Kalėdžiūtė, kuri savo deklemacijoje pavaišino labai gražiai — dvasiškus vadovus kau karštieji katalikai net žegnotis emė. Po jos kalbėjo J. Zubas iš So Bostono, Mass., kurs gražiai atsižymėjo savo iškalbūm; jo tema buvo: „Socializmas ir darbininkų padėjimas“; jis teipgi gražiai nupiešė apie dvasiškus vadovus ir jų gerus darbus.

Po jo kalbos, vietinis bažnytinis choras, po vadovystė P. Čiurlenio, padainavo keles tautiškas dainas; paskiaus deklemavojo J. Stravinskintė darbininkiškas eiles. Vėl kalbėjo J. Perkunas, apie Petropilės darbininkų demonstraciją, 1905 m. 22 d. sausio, ir caro žveršiką pasielgimą su jais. Paragino publiką paaukauti, apvainikavimui zuvusių karžygių už laisvę paminimo. Aukų tapo surinkta 10 dol. 49 c. kuriuos pasiuntėm išdiniakui R. R. K., Sirvydui, ir skiriam L. S. D. P. Paskiaus J. Perkunas, perskaitė iš darbininkų gyvenimo paveikslėlių prilygindamas paukščius, kuom publika buvo labai užganėdinta, o Kudirkos orkestras žaidė revoliucijos marsus. Ir vėl J. Per-

kunas aiškino žybinį gyvenimą, kas labai užganėdino jaunomėnę. Po tam deklemavojo J. Veckis ir F. Juskevičius. Paskiaus kalbėjo vietinis A. Ramanauckas; savo kalboje aiškino apie mokslą ir jo vertę ir ragino visus darbininkus prie apšviestimo. A. Jankauskas dainavo dar keletą dainų, Kudirkos orkestras — žaidimu marselietės užbaigė susirinkimą.

Lai buna garbė Lietuvos Sunų draugystei, už surengimą tokio iškilmingo vakaro, teip gi didžiausiu ačiu kalbėtojams.

Tenai Buvek.

Brooklyn, N. Y. Kovo 8 d. atsituvo garsaus „progressistų ratelio“ prelekcijos. Tema buvo paimta: „Gyvastis, gyvybė ir gyvenimas; skaitė p. Vinikaitis.

Pavėlavęs kad ir nedėlios diena, prie darbo pasiskubinau ant prelekcijos, sakau, nors ir ant „Amin“ pribusiu — visgi busių buvęs ir šį-tą naudingą da gausiu išgirsti. Ateinu, žiuriu—buto savininkas, p. Draugelis stovi priešangėj. Klausia: „Ar ir jūs ant prelekcijų?“—Teip sakau: „Nagi čionai jau nėra atsakė: policija visus iš čia iškraustė ir uždraudė man prilaikyt: esą tu čia anarkijos lidžą išauklėjai...“ Aš paklausiau, kur tad jie susirinko, nuo jo išvyti. Atsakė, kad tautiškaime name.

Einu ten. Skaitlingas žmonių būrelis, visokio amžiaus, visokios. Tfu! tik nepasakiau visokios lyties... vyrų, moterų, merginų; stačių ir sėdinčių pilna svetainė.

Prelegentas skaito prelekciją ir rodo paveikslus su elektros mašina. Žmonės ramiai sėdi ir klausosi, nės prelegentas reikalauja tylumo. Gražiai traukėsi tris valandas.

Užbaigus prelekciją, aiškina, prirodinėja įvairius pavyzdžius; ragino prelegentas nors mažą laiką dalelę pasvest ant apšviestimo ir mokslo. Vis kas gerai. Bet... tas amžinai netikės bet...

Ima prelegentas ant galo niekinti politiką, kovotojus už jos teises, aiškintojus žmonėms politikos vertę. Esą, spianu kit tiems į akis, kurie drįs jums aiškinti politiką; vykit tuos, kurie rodavos moterims mokytiš palikus namus ir vaikus. Prasidėjo, kaip čionai Brooklyne sakoma, „gyvi ypatingumai“. Prelegentas pats gindamas kitus nuo politikos pats išoko į aštraus politikos raišlę ir emė aiškinti, kas tai per netikėtie socialistai. Girdi, matai: per juos mes (tai jau „progreso ratelis“) negalime nieko veikti ant mokslisikos dirvos, nes esą, ve, mus (tai jau „progreso ratelį“) socialistai apskundė (?) policijai, kad mes esame anarkistai (iš tikrųjų butų buvę riestai prelegentui, jeigu butų kas pareikalavę darodymų, ar socialistai jį skundė). Socialistai herods esą ne visi tokie blogi, tik 19 ta kuopa, kurioje je ne geresni žmonės už paleistuvius, geriaus teip laidokų lizdas ir esąs. Jeigu da koks vienas ar kitas geras žmogus 19 je kuopoje esąs, tai lai vel-

einąs ir pristojąs prie „Progresso ratelio“.

Teip užbaigus prelekciją, žmonės nustebo. Nes niekas netikėjo, kad toks susipratęs vyrukas, po tokiai augštai prelekcijai galėjęs butų pats tokią betvarkę pasėt. Sėkla tuojan pradėjo duot vaišių: žmonės sukilo iš kėdžių, vieni pradėjo prieš prelegentą ir prieš vieni kitus protestuot, kiti net kumščiais grumojosi kam tai.

Sėkla bujoja jau ir plačiau. Žmonės išsikirstė: vieni spaudosi ant prelegento ir prelekcijų, esą: tai šitoks jūsų mokslas, prie kurio tamsuoliai kviečiate—tik vieni kitus iškoliot? Kiti, volus verčia ant socialistų.

Iš tikro—blogai gruodis, blogai liepa. Jau kada nesusipratę daro ne tvarką, tai ant jų gulima viskas pasakyt ir jietą ramiai nekenčia, prasikalte. Bet ką pasakyt ant tų „susipratėlių“, kurie kviečia žmones prie šviesos ir į vieną pusę smegenynės bando pilti mokslo šviesą, į kitą—neapikant ant brolių nuodus?

A. Ž.

Kritika ir bibliografija.

„Raissta“ (The Jungle) Parašė Upton Sinclair. Lietuviškon kalbon versta iš angliskos. Išleido Jonas Naujokas. Spauda „Lietuvos“, Chicago, Ill. Publ. 355-VII.

Stai guli priešais mane ant stalelio nauja knyga, gražiai lietuvių kalbon išversta. Tai garsaus beletristo Sinklero „Raissta“. Perskaiciau ją nuo pradžios iki galui ir supratau. Yra daugelis knygų, kad negalima suprasti. Rašo apie svetimus skaitančiam klausimus, paidioja mislis, primaišo vandens ir ukso. Ne tas yra su „Raissta“.

Didelė knyga savo vertybėje, baisi knyga savo teisingumu!

Ar nori vargdieni-amerikietį pasižiūrėt į veidrodį?

Tai skaityk „Raislą“.

Lietuvis jaunikaitis, Rutkus atvažiavo Amerikon, su krucule savo artimų draugų ir draugijų. Pradeda naują gyvenimą Naujame sviete—„aukso šaly“ Pilnas sveikatos, jaunystės, gražumo ir energijos. Papuola į Chicago gyvulių piovinyčias. Čionai ir prasideda jo gyvenimo drama, jo mokykla. Patiria visas Amerikos biznio suktybes, skriaudas nuo fabrikančiųjų neteisėrias linkoi žmonių. Nėra to Lietuvoje, ką jis čia pareiggi: čionai teip surėdyta draugija, kad žmogus yra vienas kito priešu. Nėra teiviskumo, broliškumo — biznis užmuša žmogų — jausmus. Rutkus stengiasi nors vieną artimą ir mylinčią širdį turėti—jis apsidėveda su Ona. Tai pilna žydejimo pora. Bet Amerikos gyvenimo nuodai tos poros neapleidžia. Vargai prispiria eiti į darbą ir jaunutė, pagimdžiusią kudių. Oną. Ji gemksta. Jurgį suzeidžia ir jis nėtenka darbo. Ona stengiasi jį ir save su kėdikiu maitinti ir vis dirba. Bet darbo netenka. Perdėtinis... suvi-

lioja prie nedorų darbų. Jį nupuola, vėl gimdo ir mirsta. Rutkus keršydamas užpuola ant perdėtinio; jį suima ir įdeda kalėjiman.

Uždenkim Rutkaus dramą. Ji yra padrebinanti. Ant tiek palangves skaitytojui dažinėjus, kad Rutkus tampa ant galo susipratusių darbininkų. Kas mėgsta skaityt apysakas, atras čionai mistro ranka perpištą čielą eilę gyvenimo apsiereikimų. Kas nori įsiveidinti sau Amerikos darbininkų buvį, tegul skaito „Raislą“. Ne išmislytas romanistų sensacija čionai rasi; bet galinga plunksna puikiai nupieštus, baisius vargdienių gyvenimo paveikslus.

Vertimas lengvas, spauda aiški. Viskas verčia ištarti išledijui tos knygos—ačtin.

Kratikas.

Kelios patarles.

Tavo mislis vertės neturės, jei su tavo buvii sudranės.

Kas nori greitai pagarsėti, Privalo šaukt ir rekt mokėti.

Kas nori be vargo vietelę įgti, Privalo mokėti čebatų laizyt.

Jei nori musę pasigauti, Turi jai duot medaus ragauti.

Jei kas tikrai ką myli, Giliai mastaudams tyli.

Kas nori suprasti gražumą, Privalo pažinti baurumą.

Jei bijaisi meiles ir apsigavimo, Nesulauksi niekad tau atsidavimo.

Jei košen druskos daug pridėsi, Ją pats išvalgyti turėsi.

Kas save augštu nuolat stato, Tas ydų ir klaidų nemato.

Kas be rūpesčių apseina, Su niekais, tikrai, nueina.

Jonas Viskoška.

Laiškai į Redakciją

Gerbiamoji Redakcija!

Paėmęs skaityt „V. Lietuvininkų“ atradau tilpusį mano raštelį: „Kaip aš pribuvau į Valparaiso mokyklą“. Žiuriu, po antgalviu padėtas paaiškinimas („lietnivo studento atsiminimai“). Nenoredamas tuš čios garbės, paaiškinu, jog ne esmiu studentas, nes tik pora mėnesių, kaip pribuvau į mokyklainę: ar tai galima pasivadinti studentu?

Uždyką tą redakcija nuo savęs pridurė—nenorių.

Z. Jank.

Mėg manėme, kad visus Valparaiso mokyklon nuvažiauvusius ir pradėjusius studijnot galima vadint studentais. Todėl gavę rašnylę, negalėdami surasti jam tinkamos rūšies, pridurėm nuo savės, kad pamėnėjimai. Mums rodos, kad čia ne kiek blogumo atsitiko. Bet jeigu mūsų gerbiamasis bendradarbis nuo to ir nuo studento vardo šalinasi ir atsaisako tai tegul šiuomi ir buna pataisyta.

Iš Lietuvos.

Papilis. Kauno gub. (Ištrauka iš laiško)... Kelionė į tėvynę visur laimingai sekėsi. Nuo rusiško konsulio Amerikoje buvau išsiėmęs pasportą, už kurį užmokejau \$1.60. Todėl ant rubežiaus neturėjau jokių negerumų, tik ką dar vieną rublį reikėjo užmokėt ant rubežiaus, Kiti tokius pat pasportus turėdami užmokejo po 2 ir 3 rublius.

Vienok išsiaiškina bjauri valdžios konsulio suktybė! Paklauskyt: —visus kurie tiktai su tokiais konsulio pasportais parvažiavo Lietuvon, pašaukė į teismą ir nusprendė kiekvienam užsmokėti po 30 rub. už kiekvieną metų prabutą užsieniuose!..

Nuo to reikia vientaučiams važiuojantiems į Lietuvą pasisaugoti. Geriausias daiktas yra, imant Amerikoje nuo rusiško konsulio pasportą pasi duoti kita pavarde,—ant rubežiaus nesiteirauja: iš kur esi ir kur važiuoji. Antras budas—reikia paduoti trumpą laiką buvimo užsieny, 3 ar 4 mėnesius. Tai mažai tesudys. Nereikis tiek, kaip dabar va musis kiams prisudijo už buvimą Amerikoje: D. Griciui 125 rub., A. Dauginui 90 rub. ir tt.—Lapkričio ir gruodžio mėnesiais pas mus buvo labai šalta, beveik kas dieną sniegas pustė be atlydžio, sniego labai daug privarė ir per tą laiką ne mažai žmonių ubagais pasiliko: nušalo rankas, kojas, ausis ir nosis, kaip kam papuola.—

Kariumenėje pas mus dabar reikia tarnauti 2 metus ir 8 mėnesius. Algos kareiviams moka už du mėnesiu 3 rub. Tarp žmonių susipratimas labai dar menkas, ypač valstiečių. Žinoma, negalima pasakyt, kad lietuvių sąmonė abelinai nekiltų; kija ji ir gali jau kassykis daugiau sutikti gerai suprantančių savo reikalus.

Laikrasčius mažai teskaito tik jubilėjinis „Saltinis“ buvo labai prasiplatinęs, kai—kur į vieną stubą atėidavo net po 10 egzempliorių, emė ir visai nemokantįs skaityti, pasikliujant gauti pažadėtiasias dovanas. Bet žmonelės vietoj dovanų gavę tik „sventojo tėvo“ palaiminimus, nuludo ir apledo „Saltinį“; vargiai daugiau jau ir bejtikės į tuščius prizadėjimus.

Apie vals. Dumą žmonės mažai tesiinteresuoja ir nieko nuo jos nesitiki sulaukti.

Papily yra vartotojų draugijos sakrova, į kurią priklauso 123 sąnariai ir apyvartos turi ant 2000 rb. Sausio 19 d. 08 m. buvo draugijos susirinkimas ant peržiūrėjimo praicitų metų įplaukimų ir išleidimų, teipgi rinkimui komiteto Pasirodė, kad liko draugijos pelno tik 73 rub. su kapeikomis. Matai da tik pradžia darbo, stoka buvo gerų patyrimų ir nesusipratimai.

Yra čia ir mokytojas lietuvis, kuris mokina vaikus lietuviškai.

Oras čia daug sveikesnis, negu Amerikoje. Valgymas tinka prie širdies ir sveikatos Ir aš jaučiuosi daug sveikesniu....

S. G.

Vilnius. Vasario 11 dieną teismo palata, pūrė uždarydurių nagrinėjo V. Mickevičiaus bylą. Paėmė ji Vilniuj ant gatvės goguzio 19 dieną 1907 m. Kaldino už prigulejimą prie L. S. D. P. Gynė Mickevičių. Kauno advokatas Stašinskis ir Vilniaus Tarchovski. Palata neteisė Mickevičių 3 metais tvirtovės arba 2 metais kalėjimo, pakeičiant juo tvirtovę.

Ukmergė. Kalėjimas. Padėjimas kalėjime. Kūobauriausias. Politikiems nelidžia nė atsiuociamojo valgio, jeigu atveze valgi negiminitis. Jeigu priseina kada parašyti prašymą, nuboa ta melsti Bankatūsi, vyresnįjį sargą: jis siuocia pas viršininką, o tas prie pirmoje, teip ir kartojas begalo. Ant galo prisiprašęs parasyti prašymą, kuriame nors vienu žodžiu užkliudysi apie pasielgimus kalėjimo administracijos, tada tikėkis, jog tas prašymas nebus išpildytas. Kartais politiškas nusidėjėlis nori parašyti prašymą, noredamas išstatyt ar tai liudininkus ar tai prašyt apgynėjo; administracija atsako: „nėra laiko!“ Ir praleidžia laiką. Jeigu gi pasiprašys jai patinkamas žmogus, tada užteks laiko ir nebus atsakyta.

Taukiai priseina politiškiems istisas savaites ir net mėnesius badauti ir maitinties dviem svarais duonos, nes atsiuostaji valgi viršininkas. Jokubauskis gražina, sakydamas buk atsiuociamoji pasalpa politiškiems ateinanti—iš kokios slaptos organizacijos.

Kybartai. Suvalkių gub. ant Prūsų rubežiaus.—(Ištrauka iš laiško)... Dabar Kybartuose yra rengiama didelis lietuvių vakaras naudai katalikų bažnyčios statymo, kurį ruošia pradėti, kaip tik surinkti pinigų (o tųjų pinigų broleli, ne labai kas nori duoti). Tuli priešinosi, kam tas bažnyčios choro „vyriausybė“ sugalvojo, buk tuo padauginsis skaitių sąnarių „Šviesos“ mano nuomone, jeigu 2-3 davalikos prisidės, tai ne tik gero nebuo, bet dar labiau drama, padėsinejusius „šviesiecius“. Tiktai kaszin, ar įvyks tas visas vakaras, nes klubo „ponai“ nenori duot lietuviams salės, girdi, prisirenka kokių ten „žmogusų“ kaimiečių pasikarsčiusių batus patkavomis, tai visas grindis surėdo.

Apakritai imant, čionai „Šviesa“ neperdidelė pirmynėig atsiekia; priguleti jai daugiau darbuotis. Kybartuose, tai tiktai vakarais užsiema (tas naudinga), turi su knygyne porą geresnių knygūčių. Bunant Vabalui Kybartuose, buvo viena karta paskaitymas apie Kudirką, ir seniau da užlaikė mokyklė; ale dabar nesurandant tinkamo mokytojaus, uždare. Tai tuomi čionai ir baigiasi visi „Šviesos“ darbai visuomenės labui. Ot „Zibury“ panie išsitaisė mokyklą, kuria lanko apie 40 kudių, ir turi knygyną, kuriame yra net 300 supelejujau knygų, mat jų niekas neakaito. Sąnarių turi pusėtinai. Na, ale

Pazvelgus atgal.

SOCLIOLOGIŠKAS ROMANAS

Eduardo Bellamy.

VERTE

Pranas Siulelis.

(Tąsa).

galvą į pagali, nekruatant gulėjau. Po teip didelio protiško susijudinimo, po teip ilgo nervų įtempimo, atėjo reakcija. Mano viduje pasidarė dvasiškas beprotiškas, supratna dabar mano tikrąjį padėjimą ir visą tą ką jis reiskė. Sukandęs dantis ir sunkiai kvėpuodamas aš gulėjau, nerviška kabindamas už lovos kraštą ir kovodamas su apimančia mane beprotyste. Man omeny viskas maišėsi: jausmai, idėjų sąmazga, nuomoniavimai apie žmones ir daiktus — viskas pasileido į betvarkę, neteko ryšio ir kunkuliavo neapsakomame chaoso. Nebebuvo pasiekiamų punktų, nieko neliko pastovaus. Vienintėlis dalykas man dar liko, tai valia. Bet kas būtų turėjęs tokią valią ir drąsą kad pasakyti toms judančioms jūroms: „Sustok, nusiramink!“ Aš nė mastyti nedrįsau. Maziausias pasikėinimas suprasti viską kas atsitiko su manim, kiekvienas pasistengimas išsiaiškinti sau mano padėjimą išaukė man nepakeliamą galvos sukimąsi. Pamišliau, kad aš talpinu savije dvi ypatis, kad mano substancija yra dvilypinė — pradėjo mane gramzdinti nusiiminimą.

Aš jaučiau, kad einu artyn prie nustojo protiškos lygyvaros. Ir jeigu tik aš bučiau pasilikęs teip gulėti su savo mintimis, aš galutina būčiau prapuo- lę. Man būtinai buvo reikalingas koks nors užsiėmi- mas, nors kad ir ve paprastas fiziškas judėjimas. Aš pašokau, greit apsierečiau, pravėriau savo kambario duris ir leidauis trepais žemyn. Laikas da buvo ank- styvas, dar ką tik pradėjo švisti, ir aš žemai stuboj- nieko nepasitikau. Prieangy buvo mano skrybelė. Pravėręs, lengvai pridarytas duris, — kas liudijo kad šiuose laikuose nebuvo pavojaus išlauzimo vagių Bo- stone, — aš atsidariau ant gatvės. Per dvi valandas aš vaikščiojau, arba teisingiau pasakius, laksčiau po miesto gatves ir spėjau apnekti didesnį kvartalų dalį šiame pusiasalio mieste. Niekas, apert antikvaro (senovės apšvietėjus), neįstengs patėmyti tokį milži- aišką žmonių tarpą XIX šimtmečio Bostono, ir da- bartiniojo. Tiesa, ir vakar man būnant ant namo vir- šaus, miestas atrodė jau nepažįstamu; bet tas matėsi tik iš jo abelnojo paviršiaus. Pilną gi persikeitimą aš supratau tik tai po miestą belandžiojant. Stebuklinga buvo permaina! Visai bučiau manęs esąs svetimame mieste, jeigu da nebūčiau radęs kelto užsilikusį se- novės žmonių. Žmogus iškeliavęs iš savo kramto dar kuditki būnant, ir sugrįžęs atgal praslinkus penkioms dešimtims metų, tiesa, jis randa didesles permainas ir jis labai tam nusistebi; bet jis nenusiigasta, nes suly- ginęs tokią gabalą prašokusio laiko, jis atranda, kad tokios permainos yra natūrališkos. Jam tik kaip ir ukazose prisimena kuditkystėje paliktoji vieta, ir nuogandams apnūdo jos persikeitimas nepadar. Bet su manimi buvo kitaip; nereikia užmiršti, kad aš nė maziausias nuovokos neturėjau apie ilgumą to laiko, kurį prabėgo nuo mano užmigimo. Jaučiau, kad tar- tum, dar vakar, dar keletą valandų atgal, aš vaikšti- nėjau šiomis gatvėmis, kur dabar nebėliko nė skly- pelio, ant kurio nebutų buvę visiškų permainų. Mano vaidentavėje, senėjo miesto paveikslas buvo dar teip aiškus, kad mano samonė jokiū būdu nepasidavė naujam Bostonui, su kiekvienu nauju mano atradi- niu. Dangelis dalykų man išrodė netikrais, turinčiais po kelis veidus, lyginai, kaip anoji daugėsalinė foto- grafija.

Anągal aš atsiduriau palei duris to namo, iš kurio buvau išėjęs. Mano kojos, matytis, instinkty- viškai privėdė mane prie mano senėjo namo; nes aš visai nebuvas da pamisielijęs grįžti. Tas namas tiek mažai bebūvo manuoju, kiek ir kiekvienas miesto eklypelis, prigulintis nepažįstamai gentkarčiai; gyven- tojai to miesto buvo man pažįstami svetimi, kaip ir kitū vyrū ir moteris ant žemės kamščio. Jeigu duris namo būtų būvę uždarytos spygnute, aš bučiau atsimi- nęs, kad man nėra ten ko eiti ir bučiau sugrįžęs. Bet, man palvėjęs klėmką, jos lengvai atsidarė ir aš abe- jutiskais žingniais įėjau iš karitoriaus į vieną kamba- ri.

Pasijęs ant kreslės, aš užsiedingian rankomis ma- no žemėtais akis, idant pasislėpti nuo baimės, kuri mane apėmė, pasijutus apleistu ir svetimu. Teip dide- lis buvo mano minčių sumišimas, kad tas išsiauė pil- nintėli fizikā nusilpnėjimą ir sveigulį. Kaip aprašyti man tų valandų kančią, kuomet, rodėsi, kad man grė- sia smegenų suminkštėjimas, arba visiškas netekimas nuovokos? Nusiiminime aš garsiai sudėjau. Aš pra- dėjau jausti, kad jeigu šioj valandoj nieks nepribus ant pagalbos, aš iš proto išėsiu. Bet pagelba kaip sy- kis ir pėbevo. Sujudėjimas perdangalo kambario- tivaria mane atsigriūt. Priešais mane stovėjo Judita Lit. Jos žvilgsnis buvo pilnas sąjasmės ir sim- patijos dėl manęs.

— Ak, kas su tamista, p. Vest, atsitiko? — Ji- lipšniai paklausė. Aš buvau čia kuomet tamista įėjai- mačiau kaip tamista buvai susijudinęs, ir, išgirdus ta- mistos dėjavimus, negalėjau ilgiau tylėti. Kas su ta- mista atsitiko? Kur tamista šiandien buvai? Ar nega- lin okumi-nors tamistai pagelbėti?

Galbut, iš prijaudimo man ji nenoroms ištiesė prie manęs ranką, tardama tuos žodžius. Aš nusiet- vėriau už ją, tartum skęstantis, kursai stveriasi už pa- duotos virvė. Kuomet aš pažiūrėjau į jos pilną gran- dumo veidą, į suvilgytas galesčia akis, mane kvaitu- lys paliovė kankinę. Saldumas žmogiškos užuojau- sės, kurią aš pajutau jos laibų pirščių spustelėjime, suteikė palengvinančią ramybę, kaip kokis stebuklin- gas elixiras.

— Lai Dievas tamistą laimina, — tariau aš pe- keliū minutų. — Turbut pats Dievas atsiuntė tamistą, pas mane šioje valandoj. Neprubuk tamista tik šiame momente, man jau būtų grasiņs išėjimas iš proto.

Tą girdint, jei akise pasirodė sąšaros.

— Ak, pons Vest! — sušuko mergelė. — Už ko- kius beširdžius tamista palaikote mus! Kaip mes ga- lėjome palikti tamistą vieną ant tiek laiko! Bet jau dabar tas praėjo, ar ne tiesa? Tamistai dabar jau sma- giau!

— Teip, — aš atsiliepiu, — pasidėkavojant ta- mistos akvyvaidai. Jeigu tamistą pabusite su manim dar, nors truputį, aš visiškai atsijokėsiu.

— Ne, žinoma, aš neatstirauksiu, — tarė ji tuom- tarpu jos veidas lengvai suvirpėjo, kas parodė jos simpatiją aiškian, negu visas kalbų tomas. — Tamista neprivalote laukti mus už tokius beširdžius, nors tas- iš pirmo žvilgtėterėjimo ir atrodo, už tai, kad mes pa- likome tamistą vieną.

Aš nemiegojau veik visą naktį galvotama kaip keista bus tamistai šyrti pabusti; bet tėvas sam- protavo, kad tamista pamigsi ilgiau. Tėtušis patarė išspradžiū nesipriklyt tamistai su bereikalingais pasi- galėjimais; jis sakė, velyt reikia pasistengti, kad at- traukt tamistą nuo tų minčių, ir duoti tamistai suprast- ir pajust, kad tamista esate savo draugų tarpe.

— Ir tamista ištikrųjų tą išpildė, — atsakiau aš. — Bet tamista matai, kad peršokti per šimtą metų, tai ne juokai; ir norints vakar vakare aš ne visiškai pa- tėjimiau keistumą mano padėjimo, bet šiandien išryto, aš pasijutau visiškai nesmagiai.

Laikydamas ją už rankų ir uatitraukdamas akių nuo jos veido aš jaučiausi galis net pasijuoikti iš savo keisto padėjimo.

— Niekam nė į galvą neatėjo, kad tamista vie- ni-vienas išryto išėisite miestan, — tęsė ji, — kur buvai tamista?

Čia aš papasakojau jai apie savo šio ryto patyri- mus, nuo laiko mano prabudimo iki tai valandai, ku- met, pakėlęs akis, aš išvydau ją priešais save, — vi- ką ką jau skaitytojas žino.

Judita labai prijautė mano papasakojimui, ir nepai- sant ant to, kad aš buvau paleidęs jos vieną ranką, ji- nė nesistengė atimti ir kitą, be abejonės, suprasdama, kaip gerą įtekme turėjo ant manęs jautimas jos ra- kos.

— Iš dalies aš galiu numanyti, koks tamistai pri- siėjo perleisti jausmas, — patėmijo ji. — Jis turbūt buvo bausis. Tik reikia pamaišlyt, kaip mes galėjome palikti tamistą vieną laike kovos su juomi? Ar galite kuomet nors atleisti mums tą?

— Bet dabar jau tas praėjo. Šiuom kartu tamis- ta mane visiškai nuo jo išgelbėjote, — atsakiau jai.

— Ir tamista neprisiileisite jam sugrįžti? — už- klausė ji neramiai.

— Neprizadu, — atsakiau aš. — Apie tai dar peranksti kalbėt, imant į atydą tą, kad kiekvienas čia esantis daiktas man išrodo svetimu.

— Bet ar prisizadi tamista, kad nebandysi kovoti su tomi jausmu pats viens? — klausė ji. — Prizadėkite troškimo padėti jums. Labai gali but, kad daug ko- ypatingo mes neįstengsime padaryt, bet ištikrųjų tas bus geriau, negu mėgint atsikratyti nuo panašių jaus- mų vienam.

— Aš ateisiu pas tamistą, jeigu daleisite, — te- riiau aš.

— Teip, teip, meldžiū tamista, — gyvai sušuko ji. — Aš viską padaryčiau, kad tik nuo nors pagelbėt tamistai.

— Viską ką tamista gali padaryt — tai manęs pasigailėt, ką, rodos, tamista ir pildai šioje valandoj, — atsakiau aš.

— Ir teip nutarta, — tarė ji šypsodamasi per- sąsaras, — kad kitąsyk tamista ateisi ir man pasiskys, o ne lakstysi po Bostoną tarp svetimų žmonių.

Prileidimas, kad mudu viens kitam esame ne- svetimi, nepasirodė man keistu, — teip suartino mus, per tą trumpą laiką, mano nusiminimas ir jos užuo- jausmės sąšaros.

— Kuomet tamista ateisi pas mane, — pridėjo ji su nekalto padykumo šėšėliu nusišypsodama, ir be- kalbant percidama į karštą tamistą, — aš prizadu- tamistai nuduoti, kad labai tamistos gailiuosi, kaip ir tamista ir norite. Bet nė vienos valandėlės tamista- nemanyk, kad aš iš tikrųjų tamistos gailėčiaus arba

(Toliaus bus).

Kaip valstiečiai kovoja uz zeme ir laisve.

IS RUSIŠKOS VERTE
P. Narvydas.

Tąsa.

13) Vietinėje savyvaldoj, — kaip jai miestiečių, žemiečių ir kitokiose tam panašiose valdžios įstaigose, privalo dalyvauti lygiai visi piliečiai.

Daug dar kitų pagerinimų ir perkeitimų reika- lauja valstiečiai; bet jie žino, kad tą visą gali suteikti ir pataisyti ne dabartinė valdžia, bet nauja, žmonių valdžia. Dėlto valstiečiai pirmū pirmiausiai reikalau- ja, kad dabartiniai valdytojai — ministeriai būtų pra- šalinti ir sušauktas visų žmonių įsteigiamasis Seimas, kuris išrinktų iš savo tarpo naujus ministerius, ir pamai prie draugiškos visų žmonių pagelbos, pertai- vytų visą gyvenimą, visą šalies rėdymą, ir įgyvendin- tų viršū išskaitytus reikalavimus.

Bet valstiečiai karčiais mėginimais išmokyti, ži- no, jogei dvarponiai ir valdžia neužleis teip lengvai savo šiltos vietos, ir be sunkios ir aštrios kovos nė- lnos žmonėms nė žemės, nė laisvės. Dėlto gi valstie- čiai rengiasi į kovą su dvarininkais ir valdžia, į kovą, kuri jau po visus užkampius su neišpasakytu užsede- gimū prasidėjo. Tai apie tą kovą, jos būdą ir priemo- nes, mes ir norime čionai mūsų skaitytojams apskya- ti. Tegul patišskaitytojai svarsto: kokie būdai būtų teisingi, vaisingi, pasekmingi ir geri, kokie — nepa- sekmingi ir blogi, taigi neatsakantys. Reikia dar pasa- kyti, kad valstiečiai visomis spēkomis rengiasi įgyti pagerinimą ramiu būdu; ir ne jų kaltė, jeigu jie ant valdžios prievartų, atsako prievartomis iš savo pusės. Ir ne jų kaltė bus, jeigu, gali gale pritruks jiems kantrybės ir valstiečiams prisiesti sekti patarimą vieno iš jų — valstiečių, kur visos Rusijos atstovų, nuo „Valstiečių Sanjungos“, susivažiavime Maskvoje (1905 m. lapkrityje) teip pasakė: „Kelkis, prabusk, artojau — drauge! Ištiesk savo nugarą, mesk ant lai- ko žagrę ir imkis kuolą (arzuolinį)“...

Kova su dvarininkais.

Savo kaimyną — dvarininką valstiečiai mato ir skaityto pirmiansiu ir pikčiausiu priešū (nevidonu).

Ir kaipgi neskaityti, kada reikalai valstiečių ir dvarininkų atsitinka ant kožno žingsnio, ir vis val- stiečiai nukentė? Kas patogų ir naudinga vienai pu- sei, nuo to dėjuoja ir verkia kita; kur bėda vienai, ten džiangsmas kitai. Dvarininkams naudinga, kad valstiečiai kiek galint turėtų mažiau žemės; bežemis, arba mažėmis valstietis eis dirbtų pas dvarininką ant pačių sunkiųjų išlygų. Valstiečiui atpenč, reikia turėti daugiau žemės, kad dirbt ant jos savo naudai, kad nereiktų eiti vergauti. Dvarininkams naudinga mokėti darbininkams kiek galint mažiau ir priversti kuodangiausia dirbti, valstiečiams atpenč naudinga yra didesnė užmokestis ir trumpesnė darbo diena. Ir teip visur, kur nepažvelgtum, einasi reika- lai dvarininkai ir valstiečių priešais vieni kitus. Kar- tum patyrimu persitikrino valstiečiai, kad nors tu mirk badu, nuo nuvargimo ar ligų, dvarininkai nepa- sigailės jų, nepakels savo darbininkams algos nė ant skatiko, nesumažins katogai lygans darbo dienos nė ant valandos.

Ir valstiečiai nustojo melsti. Jie pradėjo reika- lauti, ir kur jų reikalavimai nebūna užganėdinti, ten jie stoja į kovą.

1. Streikai. Pirmą visko jie pradėjo streikus kelt. Nenori dvarininkas numazinti besaužiniškai augstą mokesčių už pievas, sieną ar javus; sutrumpinti be galo ilgą darbo dieną, pakelti menkūti dienos už- darbį, pagerinti valgi, arba kokį kraugerį — netikusį turėdą atstatyti, — kumiečiai meta darbą ir išsiskir- to į namus. O laikas eina, brangi ponui kiekviena diena, kiekviena valanda; javai stovi nevalyti ir bira- nant lauko; gyvuliai nepašerti ir nepagirdyti, karvės nemilžtos; o jeigu prie streiko prisideda dar ir dvaro tarnai, tai ir pietanti dvarininkui nieko nėra.

Ir štai dvarininkas, nežiurint ant savo poniško greitumo, nežiurint ant svarbaus titulo ir kietai primu- stos mašnos pinigais, eina žemintis kumiečiams, su- spausta širdžia sutinka su visokiomis išlygomis, ir sustojęs gyvenimas vėl sukruta iš nanjo.

Toki streikai pasitaikydavo ir pirmiaus, bet la- bai tankiai jie įvyksta paskiausiam laike. Kaip kada valstiečiai čielomis draugijomis, net ir valsčiais sura- šo nutarimus ir paskirsto: kiek turi būti už darbo dieną mokama, kiek randos, koks ilgumas dienos darbo ir tt. Dvarininkai, bijodami streikų, tankiai su- tinkina išpildyti tuos nutarimus, ir tada dalykas nepri- seina lig pertraukimo darbų. Štai keli vaizdeliai už- kėto kovo būdo. 1905 mete, Ostrogožsko paviete, dva- re grupū Tolstojų kaimiečiai atsakė nuomant dvaro žemę. Dvarininkai turėjo labai numazinti nuomos kainą. Kaimiečiai kaimū, Voskresensko ir Preobra- žensko, susirinkimose nutarė — mokėti dvarni knui- gaikštienės Ščerbatov už žanyklą, vietoj 1 r. 80 kp. ir 2 r. 40 kp. po vieną rublį nuo dešimtinės (margo).

(Toliaus bus).

SAVU NEPAŽINTAS.

Išbljškęs, subloges, nuvargęs visai, Jis guli, be galės, apleistas savų, Oi, daugel vargų prikentėjo jisai, Ir daugel praleido bausiųjų kovų.

Regėt jis negavo jaunystės žiedų, Vien šaltį tik jautė visur, visados, Jis jautė tik smiltis po savo pėdų, Ir didį sunkumą vargų be naudės.

Niekad nepuošta jam vainikais namų, Už gryną jo meilę, už jojo dainas — Nes jo nesuprato, nei jojo dainų — Skaismais tik dabino jis savo dienas.

Ir nieks nepažino liudnos jo širdies, Nieks jam nepasakė: „tu mūsų esi!“ Ir nieks nesuprato grynos jo vilties, Ne jiems tad žibėjo jo meilė šviesi.

Va, guli, suskaukęs, vos plaka širdis, Vaidenas jam Laimė — Edemo kraštai. Bet... štai suskambėjo, it pančių grandis, Keiksmi jamo brolių, bi priešų keiksmi:

„Tu pelenus mindei tėvų — milžinų! „Tu išgama! vardas lai tavo prazu! „Štai tau prakeikimas nuo jų pelenų! „Užges tavo ugnis ir dainos prazu!...

Jis ištiesė delnus, sušuko skaudžiai, Ant pagalių krito, panėrė akis.

Krutinėje plyšo... tai plyšo širdis — Brolių nepažintas užmigo saldžiai.

Rupeikos Vargas.

PRAKTIKAS.

Augstas mokslas, didis protas Laimės žmogui nesuteiks, Jei idėjose paniręs. Gudrumu nė kiek neveiks.

Kiek draugų galvotų mano Skursta be geros dienos! Daug jie žino, daug išmano... Praktikos stoka vienos!...

Menko mokslo, silpno proto Gyvenu, vienok, gražiai; Nepaži-tu akmenuoto Kelio amžiaus aš visai.

Aš nepaisau išjuokimų, Kai mokykloje buvau, — Tarp sunkių nepavykimų Vien prie tikslo sau žengiau.

Seminarijon įstojau — Vėjų ten aš nevaikiau; „Busiu kunigas“, galvojau, Ko reikėjo man daugiau?

Liberalams keista buvo Su manim perstovinėt, Ir ne vienas kilpon kliuvo, Noris moksliskai kalbėt.

Bedievis gudriai medžiojau Ir graibiau cecilistus; Tarp dievučių sužinojau Aš kelis „darvinistus“.

Aukavau aš maloningai Tas „tėveliams“ žineles Ir prastumiau aš laimingai Seminarjos dieneles.

Sykj kunigu pastojęs, Pinigėlius sau rinkau; Sveiko proto nenustojęs Giminėms nedalinau.

Teip maloniai plaukė metai Naudą duodami gausiai. Ir kišeniui, ir sveikatai; Išžiūrėjau net gražiai...

Bet dabar jau mainos dienos, Kunigėlių laimė žus; Ir pasaulio seno sienos Veik su pamatų išgrius.

Seminarijoj sakyta: Petro „Uola amžiais bus, Kas prieš kryžių padaryta, Kryžius tam parengs kapus“.

Acū Dievui! jau ne vaikas, Kad galėčiau tam tikėt, Ir zinau, ateina laikas, Reika tai uolai sutrupėt.

Ir tikiu, sugrius ta uola Ir į dulkes subirs; Bet ji šiandien dar nepthla Ir mane tik prastovės!...

Menko mokslo, silpno proto Pragyvensiu aš ramiai, Nepažindams akmenuoto Amžiaus tako suvisai!

Jokubas Alyras.

reikia juk ir darbuotis! Kunigeliai, ypatingai dabar naujai atkeltasis, iš kailio neriasi „Ziburį“. Vieną nedel' enį ir man teko būti ant tokio pamokslu: vyrui nuo reikio prakaitas bėgo per žandus, kaip rupejuty nuo rūgių kirtimo. Kas bauriasia, tai kad žmonas baugino pragaru, paskui kokiu ten „nauju išvirkimu“ ir tt. Ir vis tai vardan laimingos ateities Lietuvai! Priskey nesigailėtis rublių ir visomis pajėgomis palaikyt „vienintelę visoje Lietuvoje naudingą (?) draugiją“... Tą pačią nedel'ią buvo minėtas draugijos susirinkimas, žmonių susirinko gana daug, kurie kunigėlio prisakymą išpildė be „apibrozijimo“, atiduodami paskutinius savo grašius (naujai prisirašiusieji mokėjo po 6 rub. ant syk). Ale dabar po tam susirinkimui, buvo jau keli ant sitikimai, kad nauji „ziburiečiai“ įmokečius pinigų pareikalavo atgal.

Vienok vis gi matosi, kad kunigėliai tarp žmonių turi da didelį pasisekimą, kuri ant pačių žmonių ne naudos suvartoja. Ypač dabar jiems smagu darbuotis, kada Lietuvą prislegė baisi valdžios reakcija....

Lietuvos laikraščiai eina veik tie patys, kaip ir perėjais metais. Pasidaugino vienu išeinančių Kaune; iš kelių numerių įtalpos duodasi matyt, kad tai bus marijavitų organu, ar bent jų užtarytoju. -Apskritai einančius Lietuvoje laikraščių skaitytojų skaičius, žiomet bus kiek didesnis, negu pernai. Tik tai „Zarija“ sumažino savo formatą. Aplamai gi imant, lietuviai netoli nužengė bėgy šių metų.

Dabar pas mus garsiai pradėjo kalbėti apie karę Rusijos su Turkija; vokiečiai tas kalbas patvirtina, girdamiesi, kad carui pradėjus karę, lenkai iš Rusijos pereis po vokiečių vienagalviu ereliu. Jeigu iš tikro iškiltų karė, tai reikia lūkti didesnių Rusijoje atsimkimų, negu buvusieji 1905 metais.

Pas mus krasoje dabar stovi ant sargybos 4 kareiviai, o naktį 7-8; kelis kartus teko su jais kalbėtis apie karę, labai laukia to; girdi, tik mažai neužilgio sulauksime šią šviesesnio ir laimingesnio, ir niekeno neprasyti užveda tuob kalbą apie 1905 m.

Liaudies upo pakol kas dar negalima numanyti; vienok žmonės jau daug plačiau mato, ir vokia, negu prieš ketę metų atgalios.

Apie dumą visai nieks nieko nekalba, išimant valdininkus, kurie žinoma, rupinasi tikslai tiek, ar nepadidino jiems duma algos.

Vienu žodžiu, tansi-tamsi da pas mus padangė. Ar kartais tikslai staigu netrenku perkunelis!..

Dabar per Kybartus labai daug pervaziuoja amerikiečių; neseniai man teko kalbėtis su vienu Brooklyniečių. Pažinties su tavim neturįs, bet šią papasakojo...

Juoza.

PERŽVALGA.

— Ne tik tai Lietuvoje kartikai pradėjo interesuotis marijavitais, bet ir Siaurinėje Amerikoje. Teip, 5 N „Teisybės“ atsišaukia 500 lietuvių iš Montrealiaus, Kanadoje, prašydami jiems nurodyti adresą kunigo Bliudžiaus (marijavitų) kurį nori pasikviesti vieton kunigo Slamo. Šis jiems nepatinka, nes už bažnytinis patarnavimus imas didelius mokesčius.—Naujas da pas lietuvius apsiereiškimas, kad greta katalikybės, pradeda kitos religiškos saktos bujoti.

—Gavome vasario mėnesio numerį laikraščio „Ežys“ leidžiamo Vilniuje p. Stiklelio triušų,—pašaipos, pajuokos ir pakalbos mėnesinis su paveikslėliais laikraštis, kaip jis pats apie save sako. Dabar jau žada nuosekliai eiti kas mėnuo. „Juokdarys“ sustojęs eiti.—Mazai Lietuvoje, matoma yra juokų, kad humo ristiški laikraščiai neužsilaiko.

—„Vilniaus Žinios“ (N41) įžengiamamjam straipsny griežtai pabrėžia, kad apšvietimo klausimuose negali susitarti pirmiečiai su atgaleiviais. Ar vienų ar kitų rankose mokslas pakliuvs, įgauna jau ne tik tai kitokią spalvą bet ir „prasmę. Teip, sako: „Paimkime, kad ir tokį rodos beašišką dalyką kaip gamtos mokslinimą. Kuomet pirmiečiai platins jį kaip svarbų apšvietimo įrankį, klerikalai, saky sim, tame matys tlabai kenksmingą dalyką, sėjantį bedievystę. Užtatai klysta tie, kurie skelbia, buk apšvietimo dalykuose mūsų laikais gali eiti išvien atzagareivis su pirmiečiais.

—„Vilniaus Žinios“ duoda pamokinimą ir amerikiečiams, kurie: vieni lengvą širdžia į tiki rengiamiesi vienuolynams ir laukia iš jo pastogių išsiritant mokslo saulutę, o kiti vel ramiai sėdi arba užia apie nupirkimus labdarinių farmų, o apie mokyklas—tai, girdi, ne mūsų reikalas: kiek reiks valdžia ir zokoninkės išmoks... —Kas ten Lietuvoje sumanė įrengti didelę bendriją... lietuvių kelevių pas Ry mo popiežių. Tai — atlaidų jieskoti. „Viltis“ paremia ir agituoja už tai, o „Vil. Žinios“ pataria nevesti Europon pinigų, kurių ir teip Lietuvoje nėra.

—New Yorke šioms dienoms apskaitoma jau 500.000 (pusė milijono) žmonių be darbo, o imant ir priemiesčius—750.000 Palengvinimo nesimatant, laikraštis „World“ sumanė miestui kasti apačioje miesto urvus ir tiesti jaisias geležinkelius.

To darbo pradžia reikia apie 10 mil. dolerių, kuriuos žada sudėt New Yorko piniguočiai, kaip paskolą miestui. Darbo organizacijos spiria miesto kontrolierį Metz, kad tą proektą priimtų, ir tuomi nors trečdali bedarbių aprupintų.

—„Chicago Sunday Tribune“ aprašo Chicagos lietuvių merginų fotografijas, nesišykstėja dailių žodžių jų išgimi mui ir pastato lietuvius ant tokio laipsnio kad iš jų išei ną ant svieto gražiausios merginos. Kaip jos stovi iš atžvilgių kitų, butent protiško išsilavinimo, apšvietos ir tt., tas laikraštis nepasako.

Krasos dėžutė.

V. Užkuraidiui, Skotijoje. Tamistos straipsnely išskaitė me keletą užmetimų „Rankpelnio“ redakcijai, tarp kurių yra šie stambiausi: 1. redakcija arba centr. kom. praleidė vietinių socialdemokratų pastarojo susivažiavimo nutarimus apie sąnarių mokesčius. 2. ne teip užrašė, kaip nutarta balsavimui apie pavadinimą laikraščio orgnu. 3. nspatalpino Tamistos straipsnio, kuriame reikalavote paaiškinimų. Ir prisuntėt apie tą mums ilgą straipsnį, prašydami patalpinti. Tiesa, kad mes tarnaujam darbininkams, Bet čia išimtinai ir labai opus pas tamistas apsiereiškimas: Tuomi mes negalime užsiimti. Bandykite ten pat susiprasti. Yra juk išrinkti komitetai, yra kuopu vadovai, kurie geriau pataikys susipynusius reikalus išvesti; negu mes budami toli už jurių-marių.

Teisybės Myletojai ir Si. lakojo Kvietkui, Spring Valley. Apie tą vyrą ir jo pagėgimą su svetimą motere rašydami, tamistos nenorėjot savo tikros pavardės pasirašyti. Todėl mes jo pavardę sutrumpinome ir tik vieną ko respondenciją patalpino.

Mūsų žingunė.

Rupelkos Vargas. —„Pasaka“ „Zmogus“ „Ant laivo“, „Paukščio tragedija“, „Vaidelis“, (proza) „Lopinė daina“, „Ko“, „Aš nesiskundžiu“, „mano seserį“, „Miestas“—(eiles). K. Armonas.—„Revoliucija“, (eiles prozoje). Menkatis —„Audrų dukte“, (poema), „Seniai (eiles) J. Zukuckas.—„Siratos vargai“, P. Norvydas.—„Auštant pavasarėliui“.

Kaip patraukti neprigulinti prie unijos.

Nėra sunku prikalbinti jį prisirašyti atsakaučiai pasieligiant.

Kaip kurie mainų darbininkai, prigulinti prie unijos, tankiai skundžiasi, kad sunku yra prikalbinti j, uniją tuos jų draugus, kurie da yra neprirašę paie jos. Mes pripažįstame, kad tai ne lengvas darbas bet paklauskim tu, kurie skundžiasi, ką jie yra nuveikę, kad pritraukti prie unijos? Did žiujome atsitikimų be abejonės jie atsakys, kad jie nieko nenuveikė.

Tame tai ir vargas. Jie kiek vienas žmogus unioj atlikty savo priderystę, nereiktų skųstis ant tu, kurie nepriguli prie unijos. Iš tikro teip butų. Ištikro unijistai su menka kiek darbo galėtų pritraukti prie unijos visus neprigulinius jų distrikte.

Didesnė dalis neprigulinių prie unijos ne dėlto nepriguli oria unijos, kad jie butų priešingi unijai. Jie supranta, jie supranta, koks tai geras yra daiktas unija ir jie abėlnai numano, kiek unija jiems patiens yra padarius. Bet jie neprirašo prie unijos per apsileidimą, nestropumą ir egoizma.

Sanitariskas mokslas.

Vienas iš sunkiausių uždavimų sanitarisko mokslo yra, greitai ir pritaikamai apvalyti didžiausius miestus nuo visų išmetamų dalykų, apsaugoti nuo užnuodyjimo orą ir vandenį. Liginai teip pat yra teisinga ir su mūsų kunais. Palik išmetamuosius dalykus kune ir jie tik-

rai užnuodins tave. Apsivalyk nuo jų laikas į laiką ir turėsi linksma gyvenimą. Užlaikyti visus grupuojimo organus sveikame ir senydziam veiklume yra tikslas Trinerio Amerikonisko Kliksyro Karšiojo Vyno Jis padilgina visus šiuos organus ir neduoda vodingoms sudėtinėms maisto rinktis kune. Kaip atsiranda per daug tokių dalykų kune, tuojaus kvapas buna dvokiantis, valgomas dingsta ir užėina slogus skaudėjimas galvos, pailsimas ir arzumas. Vartok šią vaistą kaip grupuojimas tavo nėra. Gaunamas apieko-se. Juozo Trineris, 616 - 622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Pranešimas.

Pranešame giminėms ir pažystantiems, atsiduskie už a. a. Simano Lencevicz, kuris persiskyrė su šia sąsary pakalne 21 d. vasario 1908 m. Priežastis mirimo: tapo sužeistas kasyklėse 27 d. gruodžio 1907 m. 18-kilmingai palaidotas 25 d. vasario ant lietuviškų kupinių sv. Kazimiero parapijos Pittston, Pa. A. a. Simonas Lencevicz prigulejo prie Dr-stės sv. Juozapo, kuri dalivavo ant laido tuvių. A. a. Lincevičia paėina iš Lietuvos, Suvalkų gubernijos, Balbieriškių pavieto, Balbieriškių, kaimo Jiešmanų. Pergyveno Amerikoje 18 m. Senas 44 m.; ženotas 22 m. Paliko savo moterį su didele šeimyna, dideliu nuliudime. Giminėms ir pažįstami atsiduskie už a. a. Simano Lencevicziaus dušią.

SUSIRINKIMAI.

Visi draugai „Tėvyės“ Myl. D-tes ir kiti, kurie yra prisidėje prie parengimo skaitinyčios ant susirinkimo kovo 21 d. į Glen Lyon pas Juza anksty ant triju pc pietų. Bus svarbų reikalų svarstymai apie uždėjima skaitinyčios; teipgi ir apie T. M. D. reikalus.

Komitetas.

Pajieskojimai.

Reikalinga umai trys darbininkai apšvede, ant farmų Michigan vaistijo, suprantanti maž daug ukės darba; darbas ant visados. Vaikam užtikrintas mokslas iki universitetui. Vakara is lietuvis, norinčius, mokiis angliškai ar kitokius mokslus. Te atsišauke tik ypatos norinčios vest dora gyvenima, be skirtumo pažiur. Geri nesigailės. Ne apgaviste! Kreipkitės prie A. Petraitis, Ol wet College, Olwet, Mich

Pajieskau švogerio Andriaus Zebraucko; kaimo Brastavoš, parapijos Pilviškio, pav. Vilkaviškio, gub. Suvalkų, 7 metai kaip Amerikoje. Juozas Mordoso 187 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Pajieskau savo draugo Miko Joniuliuno, Vilniaus gubernijos, Traku pavieto Jezno valščiaus, 5 ir pusės metų ankštas laibas ir rauplėtas, plaukai juosvi, akys rusvos ir turi ankšnij dantį kairėj pusėj, 25 metų senas, usai skutami. Buvo Brooklyn sausio mėnesyje ir pavogė 220 dolerių. Kas apie jį žino tai prašau duot man žinią, užtai gaus 50 dol. Mano adresas toks: Franas Vainikevycia 138 North 2 nd st. Brooklyn, N. Y.

Ant pardavimo.

Krautuvė valgomų daiktų; gerų vietoj, ant kampo. Randa pigi. Gerai apimokantis biznis. Priežastis pardavimo dėl nesveikatos. F. Balčaitis, 269 Humboldt str. Brooklyn, N. Y.

Dykai.

Liko keli simtai puikių kalendorių sieninių ir kišeninių nuo skaitytų „Lietuvos“, kuriuos sumanėme išdalinti kitiems lietuviams. Todėl kiekvienas, kurs prisijus mums savo pilną adresą, gaus šiuos abudu kalendorių dykai. Reikalaudami kalendorių adresuokite pas: A. Olszewski, 3252 So. Holsted St., Chicago, Ill.

Jonas S. Lopatto.

Atorney and Counselor-at-Law (Lietuvys advokatas pabaigęs Pennsylvanijos Universitetą), užsiima varymu proų visnos teismuose. Offisas rmmuose 47-48-49 Bennett Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE, PA. Telefonas naujas Offiso 37 „ „ „ Residencijos 1284-R.

KNYGOS SAVOS SPAU.

Gaunamos „Vienybės Lietuvininkų“ Redakcijoje. Adomas Micekevičia. Jo gyvenimas, raštai ir darbai. 15c Ar socialistas gal buti kataliku? So-diečiai ar draugams darbininkams 10c Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Si knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam pusl. 58 Eglė žalčių karalienė. Dramatis penkiuose apsiereiškimuose, parainima, be skirtumo pažiur. Geri nesigailės. Ne apgaviste! Kreipkitės prie A. Petraitis, Ol wet College, Olwet, Mich

Pajieskau švogerio Andriaus Zebraucko; kaimo Brastavoš, parapijos Pilviškio, pav. Vilkaviškio, gub. Suvalkų, 7 metai kaip Amerikoje. Juozas Mordoso 187 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

gentą žadėjusį studentaujant daug dirbti dėl tautos. Pabaigęs mokslą visko atsiszadėjo. 10c Istorija apie gražią Katrįką ir jos visokius atsitikimus. 10c Išgriovimas Kouno pilies 1382 m. Dramatas keturiuose apsiereiškimuose, parašytas iš Lietu. deju 20c Iš po budelio kalavijo (apyeaka) ir Kajinas. Apsyakos iš gyvenimo kaimiečių su zydu. 30c Itekmė sociališku santigų ant visų kulturos šaku. 15c Istorija septynių mokytojų. 60c Kabalas talpinantis savyje visokius užnimimus ir ant jų reikalaujančius atsakymus. 10c Kėkštų Simas. Graži apysaka iš Lietuvos žmonių gyvenimo. 10c Knygelė del lietuvių kareivių Amerikoje. 10c Kunigija ir svietiška valdžia. (Margi piešiniai), Sutaiss ir apgavimas P. Medeksa. 15c Kur musų išganymas? (Iš vsjur surinkta medgama musų programui) P. Daujoias. Pustl. 119 25c Laima ir planetos. Knygelė tinkanti jaunimenei del smaguos laiko praleidimo, nes iš jos gali nubuti apie savo laime ar nelaimę, ar myli ji mergelę, ar ja vaikinas. 25c Lietuviškos dainos iš vsjur saripitos Yra tai rankius iš 400 visokių dainų. 2.00 Apdaryta ta pati 2.50 Lietuvos Istorija nuo seniausių gadyčių iki Liublino unijai. Parašyta Simano Daukanto. Du tomai pustl. 1014 3.00 Apdaryta ta pati audimo 4.00 Lietuvių Tauta Senovėje ir šian-dier. Parašė J. Szlupas M. D. IT Tomai. Pustl. 1025 Aprašo apie lietuvių prasių. Kiekvienam lietuviui naudinga apie tai žinoti. 3.00 Mythai pasakos ir legendos Zemaičių. Yra tai akvyiausios ir juokingiausios senoviškos pasakos apie visokius stebuklus ir prajovus apie darbus gerų ir pikty dvasių apie Laumes, Laimes, Raganas, Vilkaikūs ir t. t. 58c Mūsų dielės (kas vargina lietuvius). Parašė Zmogus 10c Našlaitė. Apsyaka eilėms. 10c Paveikslai. Dvi puikios apysakos. Parašė Zemaitė 15c Parsidovimas ir pelnas 10c Pasikalbėjims apie dangų ir žemę 25c Palemonas ir Girzdina. Apsyaka eilėse. Iš senovės gyvenimo pagai žmonių pasakų, senovės itikėjimų ir savo fantazijos. 20c Puota. Nusiktas žedias. (Vaidėliai iš gyvenimo) 10c Vargdieniai. Apsyaka iš tikrų atsitikimų penktos ir seštos dešimties 19-tojo simtmečio. Parašė Aleksandras Fromas (Guzutis). Szoj. knygelėje aprašo apie baudžiavos laikus Lietuvoje, kaip ponai kankino Villius Tell. Drama penkiuose aktuose. Yra tai geriausė, veikalas garsaus vokiško poeto Schillerio. Dramatiškį formoje aprašyta oikova už neprigulmystę sveikaty pres Austrijos jungų darbai Svecarijos patrijoty, tarp kurių svarbiausiu buvo Villius Tell. 30c Žemių duikas Apsyaka M. Radzevyčičius, iš msuų gadyne Lietuvoje. pustl. 228 50c Zmogus. J. Aukuratero apysaka. Smagi apysakite pasiskaityti. Pustl. 40. 15c Zmones. Apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų balių. Didei skyva ir juokinga 50c

J. J. Paukstis & Co. 120-124 Grand St. Brooklyn, N. Y.

Nauji Tautiški Paveikslai

Naujai atspausdinti, labai gražūs. 1. Didis Lietuvos Kunigaitis Vytautas. 2. Didis Lietuvos Kunigaitis Keistutis. 3. Didis Lietuvos Kunigaitis Algirdas. 4. Didis Lietuvos Kunigaitis Gedeminas. Paveikslų miera, 22x28 cent. Prekė 35c. košnas. Paveikslas revoliucijos Lietuvoje, didumas 22x28. Prekė 41c. Lietuvos mapa, didumas 8x12. 6c Pinigus priuskdama adresas: J. J. PAUKSTIS & CO. 224 E. Main st. PLYMOUTH, Pa.

RAISTAS

Garsingoji ir labai pageidaujama knyga, jau išėjo iš spaudos, lietuviškoje kalboje. Ji parašyta vieno geriausių Amerikos raštininkų.

Raistas teip žingeidi ir visoj pasaulėje reikalaujama, kad jau išversta į 18-ką visokių kalbų. Mums tuom akvyesne, kaip Amerikonas aprašo lietuvius, nuo išlipimo iš laivo ir visą gyvenimą Amerikoje kaip zerkole — perstato.

Perskaites Raista, geriaus pažisi Amerikos gyvenimą, ne kaip daug metų čia gyvenęs, ir visų suktybių psalptis; ir atrasi kaip padaro apgavikai didelius pinigus. Dang kytrumo.

Raistas aiškiai parodo, kaip kapitalistai barbariška apgaudinėja darbininkus, kaip sužaga jų moteris, suardo šeimynų gyvenimą, nustume į paleistuvystę, ir kaip mesos skerdinyčios, primaišo visokių biurybių ir nuodijant žmones.

Raistas yra tai didelė knyga ir ji prekioja tiek kiek angliškas originalas; kuris atsius 1 dol. 50c. tuojaus apturės tą svarbų veikalą. Rašant adresuoti:

J. NAUJOKAS,
Madison Sq. Sta. box 189, NEW YORK CITY.

Teippat esu atstovu Amerikoje, vienatinio pasaulėje lietuviško kasdieninio laikraščio „Vilniaus Žinių“, kuris pusė metų prekioja 3 dol., metams 6 dol., į Ameriką su prisintimu, kuris atsius 7 dolerius, apturės kasdieninį laik raštį ir „Raistą“.

Ptuigos reikia siųsti per „Money Order“ ant augščiau padėto mano adreso.

Daktarai tīki in tai. Spītolese ir privātam praktiķo-ime Ameriko ir kitur uzsmare, ge-riasi giditojei vartojē. Dr. RICHTER'S Anchor Pain Expeller. Kaipš vaistas nog Rheumatismo, isinarinimo, skandemo krutines ir teip sanariu. Pretaisis per geariausio Giditojus ir Ju rodos provas. Vīa optiekorei pardiada po 25 ir 50 centu. F. Ad. Richter & Co., 215 Pearl St., New York.

VIEŅYBĒ Telephone 1406 Greenpoint. KUR TEN IR GALYBE VIENTELĒ LIETUVIŠKA APTIEKA VINCO DAUNARO, 182 BEDFORD AVE. BROOKLYN, N. Y. Tarpe North 9-tos ir 10-tos ulycios.

„Vienybes Lietuvniku“ Visoki reikalaujami spaudos dalykai yra atliekami PLYMOUTH po senoviai, kaip to: plakatai, tiketai, konstitucijos ir kitai visoki reikalingi darbai. Siuntimas Pinigu, pardavimas Laivakorciu ir visokių knygu, paveikslu, popieros gromatų rašymui ir teip toliaus. PO ŠIUOM ADRESU: J. J. PAUKSZTIS & CO. 224 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.

„RANKPELNIS“ pigiausias laikraštis, leidziamas Lietuvių Social-demokratų darbininkų Sajungos, Didžiojoje Britanijoje. Eina kas dvi savaiti. „RANKPELNIS“, Stovėdamas ant darbininkų reikalų sargybos, rupinasi suteikti daugiausia žinių apie darbininkų padėjimą ir reikalus įvairiuose kraštuose. „RANKPELNIS“ telpsta daugelis žinių ir straipsnių apie lietuvių darbininkų gyvenimą ir reikalus svetur. „RANKPELNIS“ daug rašoma apie Lietuvos reikalus, apie darbininkų padėjimą Lietuvoje. „RANKPELNIS“ rašo ir yra pažadėję rašyti daug žymių Lietuvos rašėjų. „RANKPELNIS“ kalba kiekvienam suprantama. „RANKPELNIS“ kaina kiekvienam prieinama: metams 1 doleris, pusei metų 50 centų, 3 mėnesiams 25 centai. Siunčiant į „RANKPELNIS“ laiškus ir pinigus, reikia padėti toks adresas: „RANKPELNIS“ redakcijai Lily Bank, West End, Bellshill, Scotland.

METAMS UŽSISAKYTI „ŽARIJA“ 1908 METAMS. „Žarija“ eis po naujų metų toj pačioj dvasioj, kaip ir ligšiol, — vieną kartą per savaitę. Kaina metams 3 rb., pusmečiui — 1 rb. 50 kap., 3 mėn. — 80 kap., 1 mėn. — 30 kap. Užsienius: metams 4 rb., pusmečiui — 2 rb., 3 mėn. — 1 rb. 50 kap., 1 mėn. — 40 kap. Beto, „Žarija“ duos: a) tiems, kurie surinks 10 apmokėjusių prenumeratorių, vienuoliktąjį ekzemplierių dykai. b) tiems, kurie užsismokės už visus metus, dykai „Darbininkų Kalendorių 1909 metams, kuris išeis rudenį 1908 m. — Laiškai ir pinigai reikia siųsti redakcijai, o ne redaktorini, leidėjui arba administratoriui ypataiskai, kadangi išeina visoki neparankumai. Užsienio prenumeratorius meldžiame siųsti pinigus per Vilniaus Komercijos Banką, arba tiesiog savais pinigais, bet ne „money order“iais. Adresas: VILNIUS, Pilies skersg. (Zankovi per.) N 10, but. 4. „Žarijos“ Rrdakcijai.

GERIAUSIA UZEIGA DĖL LIETUVIŲ pas JONĄ KULBOKĄ, Skanus Alus, gardi Arielka, visoki Vynai ir kvėpentii Cigarai. TURIU AGENTURĄ. Parduodu lotus ir namus puikioje vietoje, ant gerų išlygų, galima pirkti už pilną prekę ir ant išmokėsių, už pilną prekę perkant 15-tą procentą numazina. Szi puiki vieta randasi LINDEN, N. J. Nuvaziavimas dovanai. Dasižinokit pas AGENTĄ Joną Kulboką, 74 Grand Street, kamps Wythe Ave. Brooklyn, N. Y. Vistoje, ką bankoje pinigūs pražudot, tai verčiaus nusipirk potą arba namus o tada, pinigai niekad neprazus. Su guodane gero velijantis. JONAS KULBOKA.

PUIKIAUSIAS SALIUNAS JONO RAIŠO, Skanus alus, gardi arielka, visokis vynas ir kvėpentii cigarai. Lietuviai, reikals užėikit pas svo tautietį, o visados busit užganėdinti. 769 Liberty Ave. Cor. Shepperd Ave. BROOKLYN, N. Y.

HOTELIS VIN. DAIŠO, 12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlaiko visokios arielkos, vyno, skanus aluči, porterio ir kvėpentii cigarai. Salė dėl draugysčių ir šėip susirinkimų. Reikale kreipkitės pas savo tautietį VINČĄ DAIŠI.

„Lietuvos Ukininkas“. Laikraštis skiriamas darbo žmoniems, eina kartą per savaitę, iš Vilniaus, Lietuvoje. „Lietuvos Ukininke“ rašoma apie įžymiausius Lietuvos reikalus, apie žemės valdymą, apie valščiaus mokyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politika ir tt. Lietuvoje metams \$1.75 Amerikoje metams \$2.50 Ant pamatymo vienas num. 5c. Pinigus siūskite atstovui Amerikoje po adresu: M. J. DAMIJONAITIS, 3252 So. Halsted st., Chicago, Ill

GERIAUSIA UZEIGA PAS VINČĄ ŽARSKĮ. Laikau puikioje vietoje Salijuną, užlaikau skaniausius gerimus, Alų, Arielką, visoki Vyną ir kvėpentii Cigarus. Lietuviai nepamirškite atsilantų pas savo tautietį po Numeriu 111 Wythe Ave. Brooklyn, N. Y.

ZMIJEČZNIK SU DIEVU IR DIEŠYBE. Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skandėjimų, KAULŲ, PERŠALIMO, REUMATIZMO, STREŅŲ SŪPĖS, SAUSGELV. KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neįeškok rodos pas kokius nemokitus žydėlius ar kryžiuokus savo priepuoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locną vientautį, reikalaudamas tikrų grynių ir gydančių vaistų — pas ALBERTĄ G. GROBLEVSKĮ, Plymouth, Pa. garsų dirbėją „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitikrinsi, kad neišskleisi veltui ir ant apgausčių savo sunkiai uždirbto cento. Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tikrai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kudiškių, vyrų ir moterų. „Lenkiškai—Lietuviški“ vaistai iau tukstantius padarė sveikais — išgydyti ir Tavę! Ypatingai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažintį. Delto jeigu trokšti tikros gyduojaus pagelbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi. Adrisuok: — Albertas G. Groblewskis Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

GRAMATIKA angliškos kalbos. su ištarimu kiekvieno angliško žodžio lietuviškai, kaip to: *beast* (byst) *žvėris*; *eight* (ait) *aštuoni*; *eye* (ai) *akis* ir t. t. 174 psl., su prisuntimu \$1.25. Naujas Budas išsimokimimo gražiai lietuviškai rašyti, be pagelbos mokintojaus, 24 psl., su prisuntimu 10 ct. Pinigus reikia siųsti per „Money Order“ ant šio adreso: Vaikų Draugas arba kaip išo mokt skaityt ir rašyt be mokintojo, 220 abrozėliai parodo žodžių druko ir gražaus rašto. Rašto žodžių yra 285. Psl. 64. Su prisuntimu 15c. P. MIKOLAINIS, P. O. Box 62 New York City.

Lietuviškas Dzigornijkas Sziuomi užsiimu jau 20 metų. Užlaikau visokios rusies laikrodžius, sieninius, pastatomus ir kieninius vyriaus moteris kon, aukštinis ir sidabrinis laikrodžius, visokius ziedus, apšikas, auskarus ir branzalietus teipgi viciaivonei ziedus, sode da lietas, dienas, mėnesi metus su variata dykai. Teipogi tai sau silnos vias pamintus ir n pamintus daiktus. Gamitis už pigia prekę sustaikančė rašyte. Norinti užsiordernot laikrodžii anksti ar silda brini, ar pasiznota, tegal prietundia savo otrka adresa ir 30 ct., o mes prietundia ant Express ir peržiurėjas gali užsismokēt pinigus ir pastatim. VINCAS URMANAVICZIA, 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

Lietuviškas Krautuvė visokių drapanų sziubinių baltų ir kokių tik moterims reikia pas mus galima gaat. Teipgi dirbam staliuotus siutus. H. Abramavicius 127 Grand st. Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE BROLIAI! Imkimės nors sykį už rankų ir šelpkim viens kitą. Reikalaujami šipkorcių važiuoti į senąjį kraują, arba norėdami parastraukti iš Tėvynės savo giminius, pažįstamus, teipgi siųsdami pinigus, neužmirškite atsilankyti į LIETUVIŠKĄ BAKĄ, W. G. SAVA, 13 S Penn'a Ave. WILKES-BARRE, PA. Gyvent locnam savo name.

Naujas Telephonas No. 8208. Tel. 2334 Greenpoint. PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRAUGELI. Skanus alus, gardi arielka, elius, visokis vynas, kvėpentii cigarai, ir puikus užkandžiai. Salė dėl mingių ir vesilių. Nepamirškite šios atsakančios vietos, o busit užganėdinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

PASARGA DĖL PAMEGDZIOTOJŲ. Bėgyje paskutinių kelių metų atsirado daug pamegdziotojų mano Trajankos, taigi buvau priverstas išimti patentą ant Trajankos U. S. P. Office, Washington, D. C. Pranešu publikai, kad pirkdami visados reikalaumet KAZUNO TRAJANKOS, o pamegdziotojams, teipgi pranešu sustoti vartojus žodį Trajanka, nes kitaip bus pašaukti į U. S. sudą. Mano Trajanka sudeta keturkampius geltonuos baksukus ir parsiduoda po 25c. ir 50c. baksukas. Lietuviški štorinukai laiko beveik visur. Per pačią reikia prisitų 5c. arba 10c. jeigu pas mus siūnciat. Agentų reikalaujam visur. L. M. KAZUNAS, Shenandoah, Pa.

Dabar laikas naudokites visil. Geriausia vieta dėl pirkimo su gražiais balsais Armonyku, Skrybiu koncertiniu, Klarnetu, Trulu ir daugybe tiokių muzikiniu instrumentu. Geru Dzegorciu aukštinu, visokiu Ziedu, Leningūdu, geru Brilvu. Albumu aukštinu, Revolveriu, Strobulu, Elektriniu Liampaku, Robinu Literu, Adresam Počtu, Plukenu aukštinu (fontain pen), Gramatiku, Zodynu, Istorijau ir Maudu knygu, visoki gražiu Popieru dėl rašymo gromatų su visokiu apkalitymais ir dauginis tuizmas už 5c. 5 tuizmai už \$1.00. Odėli drukojama mašinukė gana gražiai ir greitai drukuoja. Iltaros ir visa mašinukė padaryta iš geriausio plieno. Prekė tik \$6.00. Užlaikau kitokiu išdarbu mašinukiu keliu gatunku ir daugybe naujingu visokių daiktai. Kas nor apturēt katologu tegal prisidėcia už 5c. marke ir teisinga adrisa, o apturēs 84 puslapiu dideli šio meto NAUJA KATALOGA DYKAI. Kuriam yra šalutis visoki daiktai, su vėrs du šimtafakti pavėkėli ir 18 kuru moteris (su mano favoras purmos kilnos, prekes pazinmes kaip kilnos, Stortykan, Acentami ir Porloriam parduoda visokius favorus labai pigiai, duodu dideli rabata adresuokit K. WILKEWICH 112 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

Max Kobre Litewski i Polski BANK 40 Canal Str.,—142 Division Str., New York Filija 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.

W. SŁOMINSKA, 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL. ant Kosciuszkos Parodos už rupeštingą, teisingą ir artistiską išdirbimą. KARUNŲ, SZARPŲ, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSZALKINIŲ LAZDŲ ir tt. Turiu už garbę apreiksiti guodotiniems Kunjams ir guodotin. Draugystėms, kad az dirbu visus augzceiaus pamintus dīgčius Piglausel, Teisingiausel ir Geriausel, nes per 30 metų užsilmdama išdirbimais įlijau geriausę praktikę ir dėl to galiu viskį padirbt pigiau ir geriau negu kiti fabrika. Su guodone W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.

Puikus Hotelis
Kaz. Mišausko.
Laikau visokius gėrymus, kaip tai: Alų, degtinę, visokį vyną, portą ir kvepenčius Cigarus.

Mėsinvėia
Užlaikau kasdien šviežią mėsą, kiaulieną, versieną, jautieną, avincieną kumpiai švieži rukai, dešrų visokių galima gauti dideliu pasirinkime visi pas A. Adžgaucka

Grassel & Bahme.
Perėmėjas nuo Charles A. Grassel, Sr.
Laikau krautuvių, Karpotų, Kljonių, sieninių popierių ir teip toliaus.

HOTELIS
A. NATAUCZIO,
218 E. Main Str.
PLYMOUTH, PA.
Puikiausia ariela, vynos, skanus alutis, porteris, Elius ir kvepenčiai cigarai.

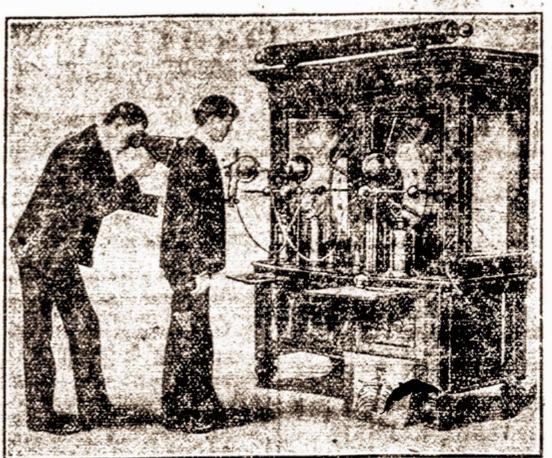
PRETELIAI LIETUVIAI
12 dideliu ir 12 mažu.
Prekė \$10 už butelį.
H. B. ROSENBAUM,
BROOKLYN, N. Y.

PATENTS
60 YEARS' EXPERIENCE
TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c.
Scientific American.

In 7 dienas per maris
Parduoda Laivakortes, siūnčių pinigų ir darbinatės į visas dišis sviete.

PLYMOUTH NATIONAL BANK,
East Main st. Plymouth, Pa.
KAPITOLAS.....100.000
PERSIVRSZIS.....20.000

ADRESAI
CENTRALISKŲ VIKŠININKŲ „TĖVYNĖS MYLĖTOJŲ“ DRABUJYSTĖS.
Prezidentas — M. Paltanavyčius,
15 Millbury st. Worcester, Mass.

Lenkiškas gydytojas iš senos tėvynės yra savininku, sugabiu elektrisku naudingų mašinu, kaip matote ant paveikslu, kur atėjęs pas ligonį peržiūri ir atranda ligą ant kuris serga.

Ypatingai išgydymą visų užsienėjusių ligų kroniškų, vyrų, moterų ir vaikų. Jeigu esate serganti ir reikalaujate daktariškos pagalbos tai nesidukite netikriems gydytojams, kurie garsinasi duoda rodą 'dovanai, tik už gyduoles turį užsimoket ir tokiu budu išvilioja nuo \$3000 iki \$100.00

Revolucijos Paveikslas
„Prie Liuosybės“, didelis paveikslas, 22 ir 28 colių, perstato atsitikimą Lietuvoje 1906 m., kaip revoliucionieriai drasko maskolišką koncerciją.

Lietuvizkai--Lenkiszka Banka
Parduoda Laivakortes iš Amerikos į Europą ant geriausių Laivų, Hamburg, Rotterdam, Bremen, Antverp Havre Liverpool, Neapol ir tt.

KAS MIELIAUSE SIAM SVIETE?
Sveikata ir gyvastis. Del užlaikymo geros sveikatos žmogus turi valgyt š kartus ant dienos, visada tuom pat laiku, geriant gėrymus o ypatingai degtinę, visados gerk iš bonkos kokią čion matai, t. y. seniansie ariela Suv. Vals. pradėta 1812 m. ir pripažyta per geriausius daktarus už gerą.

Reikalauk ir skaityk naujai išleista knyga „Vadovas in Sveikata“

Su daug svarbių, naujaisių aprašymų, apimanti reikalingiausius dalykus, kurie suteikia sveikatą ir laime!
SZITA KNYGA PARASZYTA DAKTARO E. C. COLLINS, naujausia jos dababartine laida, su daug pridejimu ir išaiškinimu apie visokias ligas, kaip buti sveiku, nuo ligų apsisergeti, išsigydyti ir akvyu paslapybiu žmogaus gyvenime, kaip ir pastoti laimingų; pripildyta papildinant su viršum 200 lapu kitu DAKTARU SPECIALISTU, COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE ir išleista.

P. V. Obiecinas & Co
Cor. 12-th and Carson st.,
S. S. Pittsburg, Pa.

M. ROSENBAUM
Geriause dėl Lietuvių Agentura ant visos Philadelphia.
Pardūdam LAIVAKORTES ir TIKIETUS GELŽKELIU į visas dalis svieto, ir ant visokių linijų. Turim susinesimius kiekvinoj dalyje svieto ir siūnčiam pinigų geritai ir pigei.

Dr. O'Malley iszaiszkina priažastį pasekmingo gydymo.
ISZSIVERŽIMAS.
VERIKOSELE arba netikrais ISIVERŽIMAS. HYDROCELE arba vandeninis ISIVERŽIMAS. PUCZKAI ir visokios UODOS LIGOS.

Jon Wasczila,
Pasiva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.
Reikalė meldžiamė tautiečių atelankyti ir persitiktinti iš mūsų darbu gerumo.

Isidor Glou.
Pardūoda iszkroditis aleinims ir kitiems vyriakcs ir moterickis, žiedis, brancetis, spiltas ir visokius aukaisius dalykus, teipi uzlaikoma jė talymu, vėlas uz pigesniaj preke.
Antanas Staszauckas.
Laikau puikioje vietoje Salūna, užlaikau skausnius gėrymus ir kvepenčius Cigarus. Lietuvišiai nepamirškite atsitankyti pas savo vietas.